

59.

GLAZBENA

TRIBINA

OSIJEK

9. – 12. 11. 2022.

Uvaženi gosti,
poštovani sugrađani,

čast nam je što je naš grad od 9. do 12. studenog mjesto susreta i predstavljanja stvaralaštva autora suvremene glazbe. Osijek je ponosni domaćin 59. Glazbene tribine Hrvatskog društva skladatelja.

Hvala svima koji će svoje glazbeno umijeće i znanje podijeliti s nama. Vjerujem da ćemo zajedno istinski uživati u ovoj glazbenoj gozbi i dodatno učvrstiti položaj slavonske metropole na kulturnoj karti Hrvatske.

Uživajmo zajedno u vrsnim izvedbenim ostvarenjima suvremene glazbe, napose one hrvatskih autora.

Dobrodošli u Osijek, grad kulture, ali i dobrih i gostoljubivih domaćina.

Ivan Radić,
gradonačelnik grada Osijeka

Poštovane kolegice i kolege, dragi posjetitelji Glazbene tribine!

Četiri dana ispunjena raznolikim koncertima te popratnim sadržajem još će jednom učiniti Tribinu mjestom intenzivnog umjetničkog iskustva, mjestom susreta, diskusija i upoznavanja u gradu Osijeku.

Koncertni program ponudit će nastupe Zbora HRT-a pod ravnanjem Tomislava Fačinija, austrijskog ansambla Zeitfluss, saksofonskog Kvarteta Papandopulo te gitarskog Trija Elogio, kao i kasnovečernje koncerte finskog klarinetista Mikka Raasakke, međunarodno nagrađivanog ciparskog trija Monsieur Doumani te kvarteta Zorana Majstorovića, čime planiramo privući širu osječku publiku, ali i potaknuti neformalno druženje sudionikā Tribine, koje je oduvijek u duhu i srži ovoga festivala.

Ove je godine program posebno usmjeren na mlađu generaciju umjetnika, muzikologa i studenata muzičkih akademija, stoga sam prvi put organizirao međunarodnu skladateljsku radionicu, koju će voditi talijanski skladatelj Francesco Filidei u suradnji s ansamblom Synchronos, dok je za studente muzikologije Muzičke akademije u Zagrebu organizirana radionica glazbene kritike koju će voditi britanski glazbeni pisac i kritičar Tim Rutherford-Johnson.

Vjerujem da će raznovrstan program Tribine zadovoljiti potrebe različitih ukusa publike, kako stručnjaka za suvremenu glazbu, tako i osječke publike, što su prepoznali i sponzori ovogodišnje Tribine: Ministarstvo kulture i medija RH, međunarodni fond Ernst von Siemens, Grad Osijek, Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava te Zaklada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Uz razne razgovore s umjetnicima - skladateljima i izvođačima - organizirali smo i okrugle stolove koje će voditi ravnatelj Kulturnog centra Osijek Ivan Kristijan Majić (tema: *Kultura - strategija - centralizacija*) i predsjednik Hrvatskog društva skladatelja Mladen Tarbuk (tema: *Kojim stilom pišu hrvatski suvremeni skladatelji?*).

Svim posjetiteljima Tribine želim ugodan boravak u Osijeku, s posebnom željom da uživaju u koncertnim programima i susretima s umjetnicima!

Tibor Szivoczka,
umjetnički voditelj GTO 2022.

Nakon i između programa uživajte u predahu i druženju u festivalskom caffè baru *Trica* (Lučki prilaz 2, preko puta Hotela Osijek).

SRIJEDA, 9. studenoga 2022.

Konkatedrala Svetog Petra i Pavla, 20:00

SVEČANO OTVORENJE FESTIVALA

Zbor Hrvatske radiotelevizije

Tomislav Fačini, dirigent

Jelena Očić, violončelo

Antun Tomislav Šaban, Alfred Schnittke, Krešimir Seletković, Davorin Kempf, Frano Parać, Arvo Pärt*

Kulturni centar Osijek: Foaje, 22:00

Zoran Majstorović: Musical Migrations

Zoran Majstorović, gitara, oud, saz, kamal

Robert Mikuljan, truba

Bojan Skočilić, kontrabas, bas-gitara

Leonard Berisha, bubanj

**praizvedba*

SRIJEDA, 9. studenoga 2022.

Konkatedrala Svetog Petra i Pavla, 20:00

SVEČANO OTVORENJE FESTIVALA

ZBOR HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE

Tomislav Fačini, dirigent

Jelena Očić, violončelo

Antun Tomislav Šaban: *Missa Modularis*, za zbor a cappella – praizvedba

Kyrie

Gloria

Credo

Sanctus

Agnus Dei

Alfred Schnittke: *Zborski koncert*

4. *Dovrši ovo djelo koje sam započeo*

Krešimir Seletković: *Pet stadija žalovanja*, za mješoviti zbor i violončelo (izbor)

1. *Poricanje*

2. *Ljutnja*

5. *Prihvaćanje*

Davorin Kempf: *Memento homo*, za ženski zbor

Franjo Parać: *Ruke*, za zbor a cappella

Arvo Pärt: *Molitva nakon kanona* (iz *Kanona pokajanja*), za mješoviti zbor a cappella

Antun Tomislav Šaban (Zagreb, 1971.) školovao se u Zagrebu, Miamiu i u Beču, gdje 1998. završava studij kompozicije. Od 2001. godine djeluje kao Glavni tajnik Hrvatskog društva skladatelja (HDS). Jedan je od utemeljitelja *European Composer and Songwriter Alliance* (ECSA), krovnog saveza europskih skladateljskih udruga koji promovira interese glazbenih stvaratelja u okviru kreativne industrije, a od 2013. do 2019. bio je i njegov dopredsjednik. Također je aktivan i u Međunarodnoj konfederaciji društava autora i skladatelja (CISAC), gdje je od 2007. godine član Savjeta za glazbu (CIAM). Djela su mu izvodili i snimali ugledni orkestri, ansambli i solisti u Hrvatskoj i u svijetu, između ostalih: Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Ensemble Modern, Jazz orkestar Slovenskog radija, Jazz orkestar HRT-a, Cantus Ansambl, Monika Leskovar, Maksim Mrvica, Tamara Obrovac, Miroslav Vitouš, Jon Faddis, Ignacio Berroa te niz drugih uglednih solista, zborova, komornih i jazz sastava iz cijelog svijeta. Njegovu skladbu *Lamento*, za violončelo koncertno je izvelo ili snimilo preko sto čelista. Također je surađivao i s pop glazbenicima kao što su Massimo Savić, Arsen Dedić, Radojka Šverko, Gibonni, Tony Cetinski, Marko Tolja, Damir Kedžo i drugi. Za svoj umjetnički rad nagrađen je brojnim nacionalnim i međunarodnim priznanjima, kao što su: Nagrada Fonda Stjepan Šulek, Nagrada Miroslav Sedak Benčić Hrvatskog društva skladatelja, nagrada Porin i dr. Uz svoj skladateljski opus realizirao je i niz obrada, prerada i aranžmana. Njegova transkripcija Vivaldijevog ciklusa Četiri godišnja doba za dva klavira, objavljena je 2001. na albumu diskografske tvrtke EMI Classics koje je dospjelo među najprodavanija izdanja ozbiljne glazbe u više europskih država. Umjetničke aktivnosti skladatelja upotpunjuje i djelovanjem kao dirigent i glazbeni producent, a svoja djela objavljuje u obliku notnih, zvučnih i video zapisa kroz obiteljsku tvrtku Fonart. Pionirski rad u hrvatskoj ozbiljnoj glazbi predstavljaju vizualizacije izvedbi (video spotovi) njegovih skladbi.

O svojoj skladbi *Missa modularis*, nastaloj 2017. godine, Antun Tomislav Šaban zapisao je: „Pred desetak godina napisao sam *Golgotu* za zbor i orgulje na tekst Silvija Strahimira Kranjčevića, koja se do danas pokazala kao jedno od mojih najuspješnijih i najizvođenijih djela. Još od prvih izvedbi *Golgote* imao sam potrebu nastaviti stvarati djela za zbor, i to ponajprije *a cappella*, a u tome su me dodatno motivirali i učestali upiti kolega, izvođača i skladatelja, koji su očekivali nastavak mog zborskog stvaralaštva. Tijekom 2017. godine zaključio sam da bih volio napisati misu, i to u strogom stilu: na latinskom jeziku te primjerenu za izvedbu ne samo koncertantno

već i u liturgijskoj službi. Ubrzo sam je i napisao te ju nazvao modularnom (*Missa Modularis*), s idejom da naknadno dopišem još nekoliko stavaka koji bi se kao opcionalni dijelovi ubacivali sukladno liturgijskim potrebama. Tijekom prve dvije godine nije bilo prilike da se izvede, a nakon dolaska pandemije koronavirusa aktivnosti svih zborova zamrle su, tako da je ostala neizvedena do današnjih dana.“

Rođen na jugu Rusije u njemačko-židovskoj obitelji, **Alfred Schnittke** (Engeljs, 1934. – Hamburg, 1998.), zahvaljujući očevoj službi u Beču zarana je otkrio germansko kulturno naslijeđe i glazbenu tradiciju koji su stilski obilježili njegove skladateljske početke. Po mišljenju mnogih, najznačajniji ruski skladatelj nakon Šostakoviča, u svoje je stvaralaštvo utkao elemente različitih kultura i tradicija, počevši od utjecaja Mahlerovog i Šostakovičevog stvaralaštva te postromantičarskih obilježja, stvorivši novi stil kasnog 20. stoljeća - polistilizam. Njegova glazba spaja staro i novo, različite stilove i utjecaje, ozbiljnu i popularnu glazbu, odražavajući skladateljevu osebnju crtu.

Zborski koncert Schnittke je napisao na narudžbu dirigenta Valerija Poljanskog, prvotno ga zamislivši kao zasebno djelo. Nakon toga, Poljanski ga je potaknuo da skladbu proširi pa je tako ona postala četverostavačna, s ranijim ostvarenjem uvrštenim na mjesto trećeg stavka u novoj partituri; u tom je obliku praizvedena u Moskvi 1986. godine. Prihvativši pravoslavnu vjeru sedamdesetih godina 20. stoljeća, u svome ostvarenju osvrnuo se na tradiciju pravoslavne duhovne glazbe, ali i oblik zborskog koncerta unutar nje, oslanjajući se na zbarsko stvaralaštvo svojih prethodnika te proširujući dotadašnje okvire obilježjima romantizma, istodobno evocirajući drevne načine pjevanja, iako bez izravnih citata. U svome djelu Schnittke se oslanjao na duhovne spise armenskog redovnika, pjesnika i teologa Grgura Narečkog (951.-1003.), objavljene u Knjizi tužaljki, u prijevodu na ruski. Četvrti, ujedno i posljednji te najkraći stavak, kontemplativni ***Dovrši ovo djelo koje sam započeo***, protkan je arhaičnim prizvukom, odmjerenošću i disonancama. Njegova je glazba polagana, duboko promišljena te priziva početak prvog stavka. Osjećaj ispunjenja postignut je riječju *Amen* u različitim dionicama zbora, kao uvodom u završni smiraj.

Krešimir Seletković (1974.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Davorina Kempfa. Polazio je ljetne tečajeve u Austriji, Poljskoj, Njemačkoj, Mađarskoj i Hrvatskoj. Zaposlen je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u zvanju redovitog profesora, gdje je od 2013. do 2019. obnašao dužnost prodekana za nastavu. Bio je urednik edicije *Ars Croatica* Hrvatskog društva skladatelja 2003. – 2012. te umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb 2012. – 2018. godine. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu, Nagrade Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja, nagrade za najbolju glazbu za dječju predstavu na 19. Susretu lutkara i lutkarskih kazališta u Osijeku te nagrada Stjepan Šulek i Josip Štolcer Slavenski. Balet *Air*, praizveden na 26. Muzičkom biennalu Zagreb, za koji je skladao glazbu, proglašen je najboljom baletnom predstavom u cjelini za 2011. godinu (Nagrada Hrvatskoga glumišta). Višestruki je dobitnik nagrade Porin. Godine 2019. odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića, a od 2020. član je suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Autor je šezdesetak orkestralnih, komornih, vokalnih i elektroničkih skladbi izvođenih diljem svijeta (Austrija, Italija, Rusija, Litva, Slovačka, Kanada, Kina i dr.). U protekloj koncertnoj sezoni prihvatio je ulogu rezidencijalnog skladatelja Hrvatske radiotelevizije te je u tom svojstvu skladao djelo *Dystopia* koje je praizveo Simfonijski orkestar HRT-a pod ravnanjem maestra Pascala Rophéa u *Majstorskom ciklusu*, 2. prosinca 2021. Upravo za to djelo dodijeljena mu je Nagrada grada Čakovca Josip Štolcer Slavenski. Drugo djelo nastalo na narudžbu HRT-a u prošloj sezoni, *Pet stadija žalovanja*, Seletković je skladao za Zbor HRT-a i violončelista Branimira Pustičkog koji su ga praizveli u sklopu ciklusa *Sfumato*, u Laubi, 12. travnja 2022.

„Tematika je izabrana nakon nekoliko inicijalnih pokušaja odabira odgovarajućeg sadržaja. S obzirom na to da se djelo praizvodi u tjednu prije Uskrsa, uobičajeno je izvoditi skladbe pretežito sakralne tematike pa se tako i ova tematika donekle može smatrati srodnom s tematikom Velikog tjedna, premda nije izravno sakralna. ***Pet stadija žalovanja*** temelji se na teoriji Elisabeth Kübler-Ross, psihijatrice koja je model osmislila u fazama temeljenim na njezinu proučavanju osjećaja pacijenata na samrti, a taj model ubrzo je prilagođen kao način razmišljanja o svim vrstama tugovanja i gubitaka. Model je zasnovan na pet stadija: *Poricanje*, *Ljutnja*, *Pregovaranje*, *Depresija* i *Prihvatanje*. Kako model sadržava pet stadija, tako i kompozicija sadržava pet istoimenih stavaka, pri čemu se u stavcima

ne upotrebljava unaprijed napisani tekst, nego se on zasniva na vokalima, s iznimkom drugog stavka (*Ljutnja*) u kojem su iskorišteni izmišljeni slogovi radi realizacije ritamske komponente. Violončelo je pritom punopravni dionik te je povremeno komentator, povremeno solist, a povremeno potpuno izostavljen. Stavci svojom atmosferom pokušavaju sugerirati određena duševna stanja svakog stadija iz modela, s pretpostavkom da glazba ima podsvjesnu moć reflektirati se u suočavanju svakoga od nas s određenim događajima u životu.“ (Krešimir Seletković)

Skladatelj, muzikolog i glazbeni pedagog **Davorin Kempf** (Virje, 1947. – Zagreb, 2022.) diplomirao je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stjepana Radića, dirigiranje kod Igora Gjadrova te kompoziciju kod Stjepana Šuleka. U kompoziciji se usavršavao kod Milka Kelemena, Erharda Karkoschke, Mauricija Kagela, Joachima Blumea i Hansa–Ulricha Humperta. Završio je magistarski studij na University of Iowa kod Donalda Martina Jennija i Kennetha Gabura, stekavši 1990. godine akademski stupanj Master of Arts (Music). Doktorirao je na Odsjeku za filozofiju i humanističke znanosti na Freie Universität Berlin, kod Albrechta Riethmüllera, 2006. Godine 1995. postao je redovni profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju, gdje je djelovao do 2017. Za redovitog člana HAZU izabran je 2018., a od 2016. bio je član suradnik. Od 1996. do 2004. bio je umjetnički ravnatelj Požeških orguljaških večeri, a od 2012. do 2014. rezidencijalni skladatelj Zagrebačke filharmonije. Bio je član HDS-a te predsjednik prosudbenog povjerenstva 2. i 3. izdanja Međunarodnog natjecanja skladatelja New Note u Samoboru. Njegove su skladbe izvođene na koncertima i glazbenim festivalima u Hrvatskoj, Njemačkoj, Austriji, Švicarskoj, Italiji, Portugalu, Slovačkoj, Češkoj, Sloveniji, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Francuskoj, Engleskoj, Irskoj, Belgiji, SAD-u, Kanadi, Japanu, Rusiji, Ukrajini itd. te u različitim radijskim i televizijskim emisijama. Autor je glazbenih emisija za Hrvatski radio, objavljivao je članke u glazbenim i muzikološkim časopisima, a održao je i brojna predavanja o glazbi na uglednim domaćim te inozemnim institucijama. Dobitnik je godišnjih nagrada Josip Štolcer Slavenski i Vladimir Nazor, diskografske nagrade Porin, Nagrade Porin za životno djelo, Nagrade Boris Papandopulo, Nagrade HAZU, Nagrade za životno djelo Grada Požege te International Award of Recognition i Twenty-five Year Achievement Award Američkog biografskog instituta.

Skladba ***Memento homo***, za ženski zbor, nastala je u posljednjoj skladateljskoj fazi Davorina Kempfa, 2019. godine, a posvetio ju je Zdravku Šljivcu i Djevojačkom zboru Zvezdice, u povodu 35. obljetnice osnutka zbora (2020.), objavljena je u Časopisu za crkvenu glazbu Sveta Cecilija, br. 1-2, 2020. Djevojački zbor Zvezdice pod ravnanjem je Zdravka Šljivca skladbu izveo na svečanom koncertu u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, 12. rujna 2020., a tom je prilikom skladatelju dodijeljena Zlatna zvjezdica za poseban doprinos i suradnju.

Hrvatski skladatelj i glazbeni pedagog, akademik **Frano Parać** (Split, 1948.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi profesora Stanka Horvata, a usavršavao se kod Marina Zuccherija u Milanu u Studio di fonologia musicale della RAI. Od 1978. predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, najprije teoretske predmete, a potom kompoziciju. Od 1992. godine u zvanju je redovnog profesora. U dva je mandata (1985. do 1987. i 2002. do 2006.) bio dekan Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. Dobitnik je brojnih najviših nagrada struke te državnih odličja. Godine 1992. postaje član suradnik, a od 2008. godine redovni član HAZU. Od godine 2011. do 2018. obnašao je funkciju tajnika Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju HAZU, a od 2019. potpredsjednik je Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Dobitnik je sljedećih nagrada: Nagrada Sedam sekretara SKOJ-a (1979.), Vjesnikova nagrada Josip Štolcer Slavenski (1979. i 2001.), Nagrada HAZU (1993. i 2001.), Nagrada Međugorje (1994.), Diskografska nagrada Porin (1994. i 1996.), Nagrada Judita (2000.), Nagrada Peristil (2000.), Nagrada Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja (2001.), Nagrada Vladimir Nazor (2001.), Nagrada Hrvatskog glumišta (2001.), Diskografska nagrada Porin za životno djelo (2015.). Odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića. U koncertnoj sezoni 2014./2015. bio je rezidencijalni skladatelj ansambala HRT-a. Skladbe su mu izvođene u Europi, Aziji, Australiji, Africi, Sjevernoj i Južnoj Americi, a od važnijih glazbenih središta treba izdvojiti izvedbe u Parizu, Londonu, Beču, New Yorku, Moskvi, Pekingu, Bruxellesu, Sydneyu itd. O Paraćevom je skladateljskom izričaju muzikologinja, dr. sc. Eva Sedak, u knjižici uz nosač zvuka *Frano Parać, Hrvatski suvremeni skladatelji* (HDS, Zagreb, 2014.), između ostalog zapisala: „U estetičkoj, skladateljskotehničkoj i svakovrsnoj drugoj rastresitosti glazbe s posljednje četvrtine dvadesetog stoljeća hrvatski je skladatelj

Frano Parać uspio pronaći svoje prepoznatljivo mjesto zahvaljujući nepogrešivom glazbeničkom instinktu, vještom rukopisu i jasno iskazanom uvjerenju da umjetnik mora dići svoj glas, jer je buka oko njega postala prevelika. Prkoseći joj, Parać oslonac nalazi u krizom nedotaknutim predjelima glazbene prošlosti: u ritamskoj stabilnosti baroka, ne u dramatici njegova kontrapunkta, u formalnoj jasnoći klasičke, ne u čvorištima njezinih tematskih sukoba, u emocionalnoj otvorenosti romantike, ne u njezinim tonalitetnim dvojbama. (...)“

Na autorskom koncertu, u povodu 70. rođendana Frane Paraća, u Muzeju Mimara, 19. listopada 2018. prvu hrvatsku izvedbu njegove skladbe **Ruke**, za zbor *a cappella*, upriličili su upravo Zbor HRT-a i dirigent Tomislav Fačini. Muzikologinja, prof. dr. sc. Hana Breko Kustura, u programskoj je knjižici koncerta o njoj zapisala: „Skladba **Ruke** za zbor *a cappella* nastala je 2017. na izbor iz stihova istoimene pjesme Đure Sudete. Narudžba je to festivala Tenso, Europske mreže profesionalnih komornih zborova, sa sjedištem u Amsterdamu, a nastala je u povodu obilježavanja stote obljetnice kraja Prvog svjetskog rata. Praizveo ju je Zbor Slovenske filharmonije, pod dirigentskim vodstvom Martine Batič, u Novoj Gorici, u bazilici Kraljice Svetogorske, 21. rujna 2017. Festival Tenso te je godine bio posvećen komemoraciji bitaka u dolini rijeke Soče, pod zajedničkim nazivom ‘Zbogom oružje, pozdrav pjesmi!’ Namjera naručene skladbe bila je evocirati pjesničko djelo suvremenikâ Prvog svjetskog rata, a to je upravo bio hrvatski pjesnik i novelist Đuro Sudeta (1903.-1927.). On je majstor pjesničkoga dočaravanja sutonskih ugođaja, ali i vrhunski portretist tuge i sumornih emocija. Bio je svjestan svoje bolesti, slutnje kraja te, konačno, svoje prerane smrti. U pjesmi **Ruke** se sinkrono spaja osobna pjesnikova tragedija i strahota Prvog svjetskog rata i ratnih stradanja. Paraćeva skladba **Ruke** kreće iz tona d kao oslonca, dok je glazbeni nukleus skladbe ‘mali cluster sastavljen od tri tona (d-e-f/f-d-e)’. Ta se motivička jezgra skladbe širi clusterski izvan tonaliteta. Formalni je oblik skladbe *abcd*a. Skladatelj je ovim djelom dao osobnu emocionalnu projekciju Sudetine pjesme, i to tako da je glazbenim sredstvima postigao svojevrstni lûk: od početnoga motiva triju tonova, koji se u drugom dijelu, polifonoj strukturi intermezza, prelijeva u jednu harmoniju. Odnos prema tekstu bazira se na lajtmotivu, s tekstem ‘ruke, ruke umorne...’, što u jednom trenutku prelazi u sferu u kojoj više nije toliko bitna razgovjetnost teksta, već autorova osobna projekcija dojma koji tekst ostavlja na čitatelja. Kulminacija prvoga dijela clusterski je osmišljena s fokusom na ton f i potom prelazi u

tradicionalni harmonijski slog (d-f-a), s bojanjem dodanih sekundi koje zvuku daju oporost. Intermezzo skladbe kratki je agitato, u kojemu se tekstovi preklapaju u polifonoj strukturi temeljenoj na imitaciji. Taj dio vodi drugoj kulminaciji skladbe, kod teksta 'zalud vas jastuci mole, zalud...', uz disonantnu harmoniju. Završetak je skladbe u znaku povratka stihu '...ruke...'. Slične je strukture kao početak, a završava odrazom pjesnikove slutnje smrti: '...i stisnem se bliže k vama, a za kućom netko prođe i lišće padati stane i svuda, svuda je tama.'"

Suvremeni estonski skladatelj **Arvo Pärt** (Paide, 1935.), nakon studija kompozicije u razredu Heina Ellera u Tallinnu, od 1958. do 1967. bio je majstor tona na Estonskom radiju. Godine 1980. s obitelji emigrirao je u Beč, a zatim, godinu dana kasnije, kao stipendist DAAD-a otputovao je u Berlin. Kao jedan od najradikalnijih predstavnika tzv. sovjetske avangarde, Pärt je svoje stvaralaštvo „provukao“ kroz duboki evolucijski proces. Svoje prvo stvaralačko razdoblje započeo je neoklasicističkom klavirskom glazbom, da bi sljedećih deset godina obilježila njegova individualna uporaba najvažnijih skladateljskih tehnika avangarde: dodekafonije, aleatorike, tehnike kolaža. U djelima iz toga razdoblja hrabro se sučeljavaju avangardna i rana glazba. Nakon toga, tragajući za vlastitim izričajem, povukao se na osam godina, proučavajući tijekom toga razdoblja gregorijanske korale, sučeljavaju se hrabro i nepomirljivo, sukob koji svoj najekstremniji izraz poprima u njegovom posljednjem kolažu Credo (1968.). Ali u to su vrijeme sva kompozicijska sredstva koja je Pärt do tada koristio izgubila svu svoju bivšu fascinaciju i počela mu se činiti besmislena. Potraga za vlastitim glasom dovela ga je do povlačenja iz kreativnog rada koje je trajalo gotovo osam godina, tijekom kojih se bavio proučavanjem gregorijanskog pjevanja, škole Notre Dame i vokalne polifonije. Godine 1976. stvorio je jedinstveni, minimalistički glazbeni jezik, vlastitu skladateljsku tehniku pod nazivom *tintinnabuli*, utemeljenu na redukciji zvučnog materijala i ograničavanju na najbitnije, kojim se približio velikom broju slušatelja i koji je do danas odredio njegovo djelovanje. Iako Pärta ne slijedi nijedna skladateljska škola niti se bavi podučavanjem, velik broj ostvarenja s područja suvremene glazbe nastao je pod utjecajem njegovih *tintinnabuli* kompozicija, a u posljednjem desetljeću ubraja se među najizvođenije suvremene skladatelje.

U počecima bavljenja tradicijom Ruske pravoslavne crkve, Pärt je naišao na tekst *Kanona pokajanja našega Gospodina Isusa Krista*, na crkvenoslavenskom jeziku, koji je na njega ostavio snažan dojam, iako tada nije shvaćao njegovo značenje. Nakon toga, često mu se vraćao, pokušavajući odgonetnuti značenje njegovih stihova. *Kanon pokajanja* skladatelj je uglazbio za 750. obljetnicu izgradnje katedrale u Kölnu, gdje ga je 1998. godine, pod ravnanjem Tõnua Kaljustea, praizveo Estonski filharmonijski komorni zbor, kojima je i posvećen. Uglazbljenjem teksta iz molitvenika Ruske pravoslavne crkve, Pärt se nadovezao na tradiciju kanona, stvorivši niz od devet međusobno povezanih hvalospjeva. Nakon posljednjeg od njih slijedi završna molitva, ***Molitva nakon kanona***.

Zbor Hrvatske radiotelevizije osnovan je 1941. godine za potrebe tadašnjeg radijskog programa. Djelujući najprije kao komorni ansambl, s vremenom je prerastao u prvi veliki profesionalni zbor u Hrvatskoj. Od samih početaka, Zbor HRT-a, koji taj naziv nosi od 1991. godine, nastupa i samostalno i uz orkestar. Prvi je put javno nastupio 19. rujna 1941. u tadašnjem Hrvatskom državnom kazalištu uz Orkestar Hrvatske državne opere, a prvi samostalni javni koncert održao je u Hrvatskom glazbenom zavodu, 30. siječnja 1943. Zajedno s orkestrom tadašnje Krugovalne postaje predstavio se publici 8. rujna 1942. godine u Zagrebačkoj katedrali pod ravnanjem Lovre pl. Matačića. U prvim godinama djelovanja, repertoar zbora oblikovali su dirigenti Mladen Pozajić, Dragan Gürtl i Boris Papandopulo, a zatim su taj put nastavili šefovi dirigenti Slavko Zlatić, Sergije Rainis, Vladimir Kranjčević i Igor Kuljerić, čije su stvaralaštvo i dugogodišnje vodstvo ostavili snažan trag i čije su skladbe danas trajni dio repertoara zbora, te Tonči Bilić. Upravo na poticaj Tončija Bilića, 1998. godine pokrenut je samostalni pretplatnički ciklus *Sfumato*, u sklopu kojega su premijerno predstavljene mnoge skladbe hrvatskih autora i antologijski zborni opusi svjetske baštine. Također na inicijativu maestra Bilića, Zbor HRT-a primljen je 2016. u udruženje najuglednijih europskih komornih zborova Tenso. Izvodeći širok repertoar, od renesansne do suvremene glazbe, *a cappella* i uz instrumentalnu pratnju, iskazuje iznimnu svestranost, koja mu je donijela gostovanja diljem Europe (Rim, Moskva, Salzburg, Milano,

Pariz, Venecija, Berlin, Beč, München) i suradnje s mnogim istaknutim dirigentima, među kojima su Lovro pl. Matačić, Milan Horvat, Pavle Dešpalj, Nikša Bareza, Vladimir Kranjčević, Claudio Abbado, Lorin Maazel, Igor Markevič, Valerij Poljanski, Niels Schweckendiek, Martina Batič, Marc Korovitch te s mnogim uglednim svjetskim solistima. Zbor HRT-a dobitnik je Diplome Milka Trnina Hrvatskog društva glazbenih umjetnika za iznimna umjetnička dostignuća u 2004. godini, za izvedbu *Hrvatske mise* Borisa Papandopula te brojnih diskografskih nagrada Porin. Diskografska ostvarenja čine hvaljena izdanja među kojima su *Boris Papandopulo: Hrvatska misa u d-molu* (Cantus, HDS, HRT, 2004.), *Kako jelen vrilo traži* (Orfej, HRT, 2006.), *Hrvatska božićna priča* (Cantus, 2011.), *Hrvatska glazba na Riva dei Schiavoni* (Cantus, HDS, HRT, 2012.), trostruki DVD *Osorska trilogija* (Cantus, HDS, HRT, 2012.), *Donizetti Heroines* (Sony Classical, 2013.), *Ivan Zajc: Noćni čar* (HRT, 2014.), *Boris Papandopulo: Muka Gospodina našega Isukrsta (po Ivanu)* (HRT, 2015.), *Vinko Jelić: Audi vi vocem* (HRT, 2016.), *Vatroslav Lisinski: Ljubav i zloba* (HRT, 2017.), *Mir, zlato, tamjan* (HRT, 2018.), *Ivan pl. Zajc: Nikola Šubić Zrinski* (HRT, 2018.), *Vatroslav Lisinski: Zborovi i popijevke* (HRT, 2019.) te *Vatroslav Lisinski: Porin* (HRT, 2020.). Uz soliste i Orkestar Minhenskog radija, pod ravnanjem Ivana Repušića, zbor je sudjelovao u izvedbi opere *Ero s onoga svijeta* Jakova Gotovca u Münchenu; snimka je objavljena 2020. u izdanju CPO i BR-Klassik. Od sezone 2017./2018. na čelu zbora kao šef dirigent je maestro Tomislav Fačini.

Tomislav Fačini (Zagreb, 1975.) studij dirigiranja završio je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu *cum laude*. Iste godine osvojio je drugu i posebnu nagradu na Međunarodnom natjecanju dirigenata Antonio Pedrotti u Trentu. Usavršavao se na Akademiji Hans Swarowsky u Milanu te na Visokoj glazbenoj školi u Karlsruheu. Redoviti je profesor na Odsjeku za dirigiranje, harfu i udaraljke Muzičke akademije u Zagrebu. Od 1994. do 2008. godine vodio je Oratorijski zbor Crkve sv. Marka, od 2003. do 2009. godine bio je šef dirigent Orkestra Hrvatske vojske, od 2006. do 2009. umjetnički ravnatelj Glazbenih večeri u sv. Donatu u Zadru, a od 2014. do 2017. glavni dirigent Dubrovačkog simfonijskog orkestra. Od sezone 2017./2018. preuzima umjetničko vodstvo Zbora HRT-a, uz cikluse *Sfumato* i *Kanconijer*. Pomoćnik je intendantice Dubrovačkih ljetnih igara za glazbeni program. Umjetnički je voditelj ansambla Antiphonus. Dirigentsku djelatnost razvija podjednako

na koncertnim i opernim pozornicama. Gostovao je na mnogim festivalima u susjednim zemljama te na gotovo svim hrvatskim festivalima. Ostvario je više prvih suvremenih izvedbi hrvatskih starih majstora i praizevo mnoga nova djela, promičući u svakoj prigodi hrvatsku glazbu. Nastupa s mnogim hrvatskim ansamblima, a sa Simfonijskim orkestrima HRT-a i RTV Slovenije ostvario je i snimke za nosače zvuka, film te fonoarhive. Redovito dirigira Međunarodnim orkestrom mladih iz Neumarkta. Uz dirigiranje, bavi se skladanjem i aranžiranjem. Dobitnik je Nagrade Jurica Murai za najbolju umjetničku interpretaciju na 51. Varaždinskim baroknim večerima, za koncert na čijem su programu bile *Missa Papae Marcelli* G. P. da Palestrine i instrumentalne diminucije talijanskih skladatelja, a na kojemu su nastupili i Zbor HRT-a te violinistica Ana Vasić.

Siegfried Palm, jedan od najznačajnijih interpretata suvremene glazbe, ocijenio je **Jelenu Očić** kao jednu od vodećih glazbenica na području interpretacije suvremene glazbe. Bernard Greenhouse, legendarni violinčelist i osnivač Trija Beaux Arts, nazvao ju je jednim od najosebujnijih violončelističkih talenata našeg vremena. Nakon završetka studija violončela u rodnom Zagrebu, u klasi prof. Valtera Dešpalja, Jelena Očić nastavila je studij na Visokoj glazbenoj školi u Mannheimu u klasi renomiranog violončelista i pedagoga Michaela Flaksmann. Svoj glazbeni izričaj i instrumentalnu umjetnost obogatila je usavršavanjem u privatnoj klasi Bernarda Greenhousea u SAD-u. Uz Siegfrieda Palma i Bernarda Greenhousea, na njezin umjetnički razvoj utjecali su i Leslie Parnas, Arto Noras, Victoria Yagling, Antonio Meneses i Heinrich Schiff. Od 2004. do 2016. predavala je violončelo na Hochschule für Musik und darstellende Kunst u Mannheimu, a od 2014. do 2022. djelovala je kao profesorica na Konzervatoriju u Amsterdamu. Među njezinim studentima brojni su pobjednici međunarodnih natjecanja i članovi značajnih orkestara. Svojim interpretacijama violončelističke literature, od ranog baroka do suvremenih skladatelja, Jelena Očić ostavlja nezaboravan dojam na svoju publiku. Kao komorna glazbenica redovito surađuje s uglednim umjetnicima poput Josea Gallarda, Gernota Süssmutha, Friedemanna Eichhorna, Juliusa Bergera, Pera Arnea Glorvingena, Felixa Schwartza, Vladimira Mendelssohna i drugih. Kvartet Delian s njom je doživio izuzetno plodnu fazu tijekom koje su nastupili s pijanistom Berndom Glemserom te njemačkim glumcem Brunom Ganzom. Preminuli violončelist Trija Beaux Arts, Bernard Greenhouse, također je bio jedan od njenih suradnika. Posvetila mu je i jedan

od svojih nosača zvuka, snimljenih za nizozemsku izdavačku kuću Challenge na kojem se nalazi i njezina interpretacija Beethovenove *Kreutzer sonate*, u obradi za violončelo Carla Czernya. Za istu izdavačku kuću snimila je nekoliko nosača zvuka, među kojima je jedan posvećen djelima iz razdoblja baroka, koji je ostvarila u suradnji sa sestrom, hrvatskom orguljašicom Ljerkom Očić. Taj nosač zvuka, pod nazivom *The BaRock Experience*, dobio je vrhunske kritike u prestižnim glazbenim publikacijama poput magazina *The Strad*. Jelena Očić docentica je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Kulturni centar Osijek: Foaje, 22:00

ZORAN MAJSTOROVIĆ: MUSICAL MIGRATIONS

Zoran Majstorović, gitara, oud, saz, kamal

Robert Mikuljan, truba

Bojan Skočilić, kontrabas, bas-gitara

Leonard Berisha, bubanj

Autorski program Zorana Majstorovića

Zoran Majstorović i Jazzlstra Orchestra objavili su album ***Musical Migrations*** koji broji šest skladbi nastalih tijekom 2020. godine, a radi se o originalnoj glazbi Zorana Majstorovića u kojoj kombinira svoj multiinstrumentalizam sa zvukom jazz orkestra. Skladbe su nastale pod utjecajem američkog jazz-a i tradicionalne glazbe iz raznih dijelova svijeta, a Zoran kroz svoje autorske kompozicije spaja glazbene motive i elemente različitih svjetskih kultura. Prema njegovim riječima, svaka pjesma na albumu ima svoju priču. *Baal Un* koja otvara album je njegova interpretacija baluna, forme tradicionalnog istarskog plesa u apstraktnoj drum'n'bass izvedbi. *La Tierra Y El Cielo* inspirirana je latino glazbom s utjecajem flamenca i mandolinom koja donosi zvuk Mediterana, a skladba *Wangari* spaja zvuk glazbe Zapadne Afrike s američkim swingom te je posvećena Wangari Maathai, prvoj ženi iz Afrike koja je dobila Nobelovu nagradu za mir. *Duck's Remarks* inspirirana je glazbom koja dolazi s različitih otoka i tu čujemo reggae (Jamajka) na ukulelu (Havaji), začinen dozom free jazz-a. *Oro Machno* je kombinacija balkanskog ora u 9/8 mjeri s melodijskim elementima istarske ljestvice, a naslov je parafraza istarskog mjesta Koromačno. Album zatvara *Not Giving Up On Our Species*, skladba pisana u neparnoj mjeri koja spaja delta blues i New Orleans zvuk s Istrom i Balkanom.

Članovi Jazzlstra Orchestra koji su svirali na albumu *Musical Migrations* su trubači Darko Sedak-Benčić, Robert Mikuljan, Branko Sterpin i Roberto Bernaca, trombonisti Miron Hauser, Hrvoje Štefanić, Ivan Marincel i Matthew Anderson, saksofonisti Uglješa

Novaković, Luka Vrbaneć, Aljoša Mutić, Jovana Joka i Jurica Prodan, dok je flautu svirala Pave Kunjašić. Ritam sekcija bili su Carlos Fagin, za klavirom, Bojan Skočilić, na bas gitari i kontrabasu te Dušan Kranjc, na bubnjevima. Zoran Majstorović je na albumu *Musical Migrations* svirao akustičnu, električnu, jazz i cigar-box gitaru, saz, oud, ukulele, mandolinu i kamal'n'goni te je autor svih kompozicija i aranžmana.

Album je snimljen u Analogic Recording studiju u Puli, a tonski snimatelj bio je Alen Spada. Na mixu su surađivali Alen Spada, Miron Hauser i Zoran Majstorović, edit i mastering napravio je Goran Lakotić, a producenti albuma su Zoran Majstorović i Branko Sterpin, voditelj JazzIstra Orchestra. Omot su dizajnirali Iskra Skaljer i Rajko Ergić. (Zoran Majstorović)

Zoran Majstorović hrvatski je jazz i etno gitarist, multiinstrumentalist, aranžer, skladatelj i producent. U 25 godina javnog glazbenog djelovanja sudjelovao je u snimanju mnogih albuma i kompilacija u raznim glazbenim žanrovima, objavio knjige transkripcija i svirao na mnogim jazz i etno festivalima diljem svijeta. U stručnom usavršavanju može se istaknuti magisterij s maksimalnom ocjenom na jazz odjelu Konzervatorija Giuseppe Tartini u Trstu, a osim nastupa s brojnim hrvatskim glazbenicima snimao je i nastupao sa svjetski poznatim jazz i etno glazbenicima, kao što su: Joe Locke, Reginald Veal, Bruce Ditmas, Klaus Gesing, Rob Bargad, John Stowell, Anthony Pinciotti, Mihaly Dresch, Asaf Sirkis, Michael Erian, Yoshio Machida, U. T. Gandhi, Francesco Bearzatti, Eldar Saporayev, Iva Bittova, Jimmy Weinstein i mnogi drugi. Također je iskusan aranžer u domeni jazz, etno i improvizirane glazbe te je pisao i aranžirao glazbu za mnoge hrvatske i inozemne orkestre te manje sastave. Njegovo područje djelovanja nije ograničeno samo na jazz i etno glazbu, već se bavi i drugim aspektima zvuka i glazbe kao što su *sound art*, projekti usmjereni k poimanju zvuka kao materijala u umjetnosti, *site-specific* koncerti itd. Dobitnik je i brojnih nagrada: Status za najistaknutijeg hrvatskog etno instrumentalista (HGU), Damir Dičić za najistaknutijeg hrvatskog jazz gitarista (HGU), Miroslav Sedak Benčić za najistaknutijeg hrvatskog jazz skladatelja (HDS), Apoksiomen za unapređivanje kulturnog stvaralaštva Primorsko-goranske županije. Višestruki je dobitnik nagrade *Porin*, redovni član HDS-a i HZSU-a.

ČETVRTAK, 10. studenoga 2022.

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 11:00

Okrugli stol:

Kultura – strategija – centralizacija

Moderator: **Ivan Kristijan Majić**

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 15:00

Razgovor s umjetnicima: Ansambl Zeitfluss – Morgana Petrik, Edo Mičić i Antanina Kalechyts

Moderatorica: **Srđana Vrsalović**

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 16:00

Razgovor s umjetnicima: Ansambl Synchronos i Francesco Filidei

Moderatorica: **Srđana Vrsalović**

Dom HV-a Brigadir Ivan Rebrina, 20:00 sati

Ansambl Zeitfluss

Antanina Kalechyts, dirigentica

Weiwei Xu, Alyssa Aska, Sara Glojznarić, Marko Markuš,
Daniel Oliver Moser**

**prizvedba*

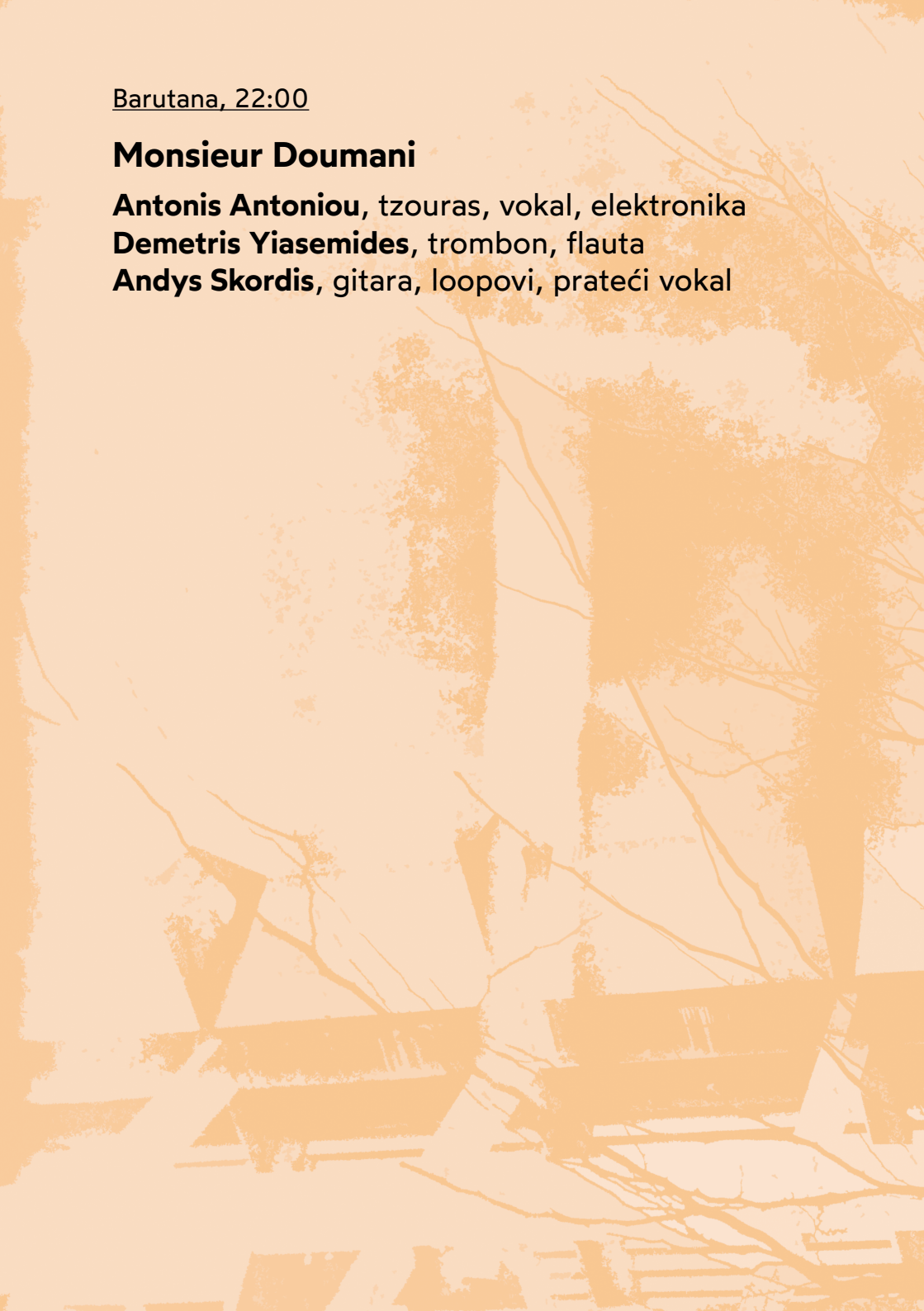
Barutana, 22:00

Monsieur Doumani

Antonis Antoniou, tzouras, vokal, elektronika

Demetris Yiasemides, trombon, flauta

Andys Skordis, gitara, loopovi, prateći vokal

ČETVRTAK, 10. studenoga 2022.

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 11:00

Okrugli stol: Kultura – strategija – centralizacija

Moderator: Ivan Kristijan Majić

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 15:00

Razgovor s umjetnicima: Ansambl Zeitfluss – Morgana Petrik, Edo Mičić i Antanina Kalechyts

Moderatorica: Srđana Vrsalović

Ponukan prerijetkim izvođenjem glazbe suvremenih autora u Grazu, utemeljen je u listopadu 2003. godine **Ansambl Zeitfluss**, s namjerom neutralizacije takvog stanja. Cilj Ansambla Zeitfluss jest predstavljanje djela uglednih međunarodnih skladatelja 20. stoljeća, uz bok domaćima. Jedna od glavnih zadaća ansambla jest učiniti čujnim uzbudljiv razvoj suvremene glazbe i njezine - javnosti uglavnom skrivene - ljepote. Ansambl Zeitfluss želi predstaviti i izvoditi zaboravljena, rijetko izvođena i nepoznata djela suvremene glazbe.

Morgana Petrik rođena je 1974., živi u Beču, studirala je kompoziciju i harmoniju (Sveučilište za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču) te njemačku filologiju i muzikologiju (Sveučilište u Beču). Doktorska disertacija *Patnje nove glazbe* objavljena joj je u izdanju Monochrom (Beč, 2008.). Od 2001. do 2005. predavala je kompoziciju i glazbenu teoriju na Konzervatoriju Franz Schubert u Beču, a 2005. godine imenovana je voditeljicom tog odjela. Godine 2011. izabrana je za predsjednicu Austrijskog društva za suvremenu glazbu (ÖGMZ), udruge osnovane 1949. čija je glavna misija koncertno promicanje

suvremene glazbe. U travnju 2013. njezino naručeno djelo *Purple Darkness* premijerno je izveo renomirani austrijski ansambl die reihe u RadioKulturhausu u Beču. U svibnju iste godine dobila je Nagradu Theodor Körner za kompoziciju. Članica je Austrijskog društva za suvremenu glazbu. Autorica je niza komornih i vokalno-instrumentalnih skladbi.

Dirigent **Edo Mičić** studirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu na Odjelu za glazbenu kulturu, a na Sveučilištu za glazbu i dramske umjetnosti u Grazu nastavio je studij orkestralnog dirigiranja kod Milana Horvata i Martina Turnowskog. Sudjelovao je na majstorskim tečajevima u Weimaru (kod Heinza Rögnera) i Beču (kod Brune Weila). Od 1995. do 1998. godine bio je zaposlen u zvanju asistenta, a od 1999. docent je na Odsjeku za kompoziciju i dirigiranje na Sveučilištu za glazbu i dramske umjetnosti u Grazu. Bio je član AR BOS-a, udruge za novi glazbeni teatar, s kojom je dirigirao opernim praiizvedbama u Klagenfurtu, Salzburgu i Pragu. Godine 1998. postaje gost-dirigent Simfonijskog orkestra u Teheranu. Edo Mičić dirigirao je orkestrima i ansamblima u Pragu, Beču, Grazu, Klagenfurtu, Leipzigu, Budimpešti, Ljubljani, Solunu, Dubrovniku, Splitu, Zadru i Zagrebu. Suosnivač je i umjetnički ravnatelj Ansambla Zeitfluss i komornoga orkestra Camerata Mitropa.

Antanina Kalechyts, rođena u Minsku (Bjelorusija), diplomirala je crkvenu glazbu (s fokusom na gregorijansko pjevanje i orgulje) te koncertno orguljaško i orkestralno dirigiranje na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu, gdje je 2016. održala disertaciju iz gregorijanskog pjevanja. Od 2018. gošća je dirigentica Ansambla za novu glazbu Reconsil (Beč) te surađuje s Opernim kazalištem Sirene.

Synchronos je međunarodni ansambl koji je 2019. godine osnovala grupa umjetnika iz Hrvatske, Austrije, Francuske i Sjedinjenih Američkih Država. Od svog osnutka i tijekom pandemije virusa COVID-19, ansambl je održao nekoliko uspješnih koncerata, radionica i interaktivnih specijalističkih predavanja uživo te *online*, uz potporu Ministarstva kulture i medija RH, Hrvatskog društva skladatelja, Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku, Austrijskog kulturnog foruma, Zaklade Ernst von Siemens i drugih te surađivao s nizom skladatelja.

Francesco Filidei rođen je u Pisi. Diplomirao je na Konzervatoriju Luigi Cherubini u Firenci te na Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris. Kao orguljaš i skladatelj sudjelovao je na nizu značajnih međunarodnih festivala suvremene glazbe. Svirao je s brojnim uglednim orkestrima, uključujući orkestre Zapadnonjemačkog i Južnonjemačkog radija, Simfonijski orkestar Bečkog radija, Simfonijski orkestar RAI, Tokijsku filharmoniju, Simfonijski orkestar Bavarskog radija, Filharmoniju iz Monte Carla, orkestre iz Nice, Pikardije, Helsinkija, Vilnusa, Varšave, Bretanje i Meksika te s većinom vodećih svjetskih specijaliziranih ansambala u koncertnim prostorima kao što su Filharmonija u Berlinu, Kölnu, Essenu i Hamburgu, Cité de la Musique u Parizu, Suntory Hall i Tokyo Opera House, Theaterhaus u Beču, Herkulesaal u Münchenu, Tonhalle u Zürichu i Walt Disney Concert Hall u Los Angelesu. Dobitnik je brojnih međunarodno priznatih nagrada i stipendija diljem Europe, a bio je i rezidencijalni skladatelj brojnim ansamblima i glazbenim festivalima. Aktivno se bavi pedagoškim radom; predavao je kompoziciju u sklopu programa Voix Nouvelles Zaklade Royaumont, na Sveučilištu Iowa, Takefu (Japan), Darmstädter Ferienkurse (Njemačka) te na brojnim institucijama i sveučilištima diljem svijeta (Ircam, Esmuc, Musikene, konzervatoriji u Strasbourgu

i Moskvi, sveučilišta u Berlinu, Hannoveru, Stuttgartu, Grazu, San Diegu i Tokiju, između ostalih). 2019. održavao je majstorske tečajeve s autorskim koncertima u Šangaju, Pekingu i Hong Kongu. Godine 2016. Ministarstvo kulture Francuske dodijelilo mu je titulu Chevalier des Arts et des Lettres. Filidei se, kao savjetnik za glazbu, pridružio Zakladi I Teatri iz Reggio Emilije 2018. te Villi Medici u Rimu, kao umjetnički voditelj Festivala suvremene glazbe Controtempo. Njegova prva opera, *Giordano Bruno*, praizvedena je 2015. u Portu, a od tada se izvodi u kazalištima diljem Europe. Opera *L'inondation*, prema knjizi Joela Pommerata, skladana je za sezonu 2019./2020. u Opéra Comique u Parizu. Filideijeva djela objavljuju Rai Com i Ricordi.

ANSAMBL ZEITFLUSS

Antanina Kalechyts, dirigentica

Weiwei Xu: *Oh, City*, za veliki ansambl

Alyssa Aska: *arcanum*, za komorni ansambl

Sara Glojnarić: *sugarcoating #1, v. 2*, za veliki ansambl

Marko Markuš: *(T)räume Ib*, za veliki ansambl – praizvedba
(narudžba GTO)

Daniel Oliver Moser: *Kontrapunk*, za veliki ansambl – praizvedba

Weiwei Xu (Šangaj, 1991.) voli mange i anime, papir i tintu. Učila je kompoziciju, teoriju glazbe i klavir u Srednjoj školi Glazbenog konzervatorija u Šangaju, na Konzervatoriju Yong Siew Toh u Singapuru te na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu. Njezina su djela izvođena na glazbenim festivalima i na koncertima u Singapuru, Njemačkoj, Austriji, Norveškoj i Španjolskoj, primjerice na festivalu Leicht über Linz, u sklopu Ovdje i sada i bilo gdje drugdje (Schallfeld Ensemble), na Međunarodnom festivalu u Bergenu i u sklopu Ciclo de Música Contemporánea de Lugo (ansambl Vertixe Sonora). Godine 2020. Weiwei Xu osvojila je 3. nagradu na Međunarodnom skladateljskom natjecanju za komornu glazbu Academia Musica u Beču te je bila finalistica na Međunarodnom skladateljskom natjecanju Franz Schubert u Grazu.

Oh, City

Veza Raskrižje Središte

mnogo... s ljudima... bez ljudi... mirno... živahno

Ljudi, životinje, svjetla posvuda, nevidljivi vjetar, zrak koji tjera lišće
 da pjeva, tisuće TOČAKA su poput živih stanica, osjetite vibracije
 koje bi mogao proizvesti galopirajući metro

Dan Noć

probuditi se budan spavati zaspao

ti ti ti ti ti ti ti

zatečen uhvatiti

tamo je...

čarobni GRAD na istoku zvan MODU

mi

Bodovi

drugi

Bodovi

mreže

Polifonija

Ponoviti!

beskrajan

GRAD (POČETAK)

Weiwei Xu

Alyssa Aska fascinirana je arhitekturom glazbe, prostornom i vremenskom. Sklada djela koja istražuju krajnosti u vremenu i prostoru, koristeći krute proporcije za generiranje oblika u akustičnim djelima i istražujući nepredvidivo trajanje i nedostatak kontrole u igranim djelima. To je usko povezano s njezinim skladateljskim stilom,

koji se bavi delikatnom ravnotežom između elemenata funkcionalne forme i elemenata čiste estetske svrhe. Što više strukture, to više ukrasa (i obratno). Studirala je kompoziciju u Sjedinjenim Američkim Državama kod Roberta Kyra, Davida Crumba i Jeffreyja Stoleta, u Kanadi kod Roberta Pritcharda, Keitha Hamela i Davida Eaglea te u Austriji (Graz) kod Marka Cicilianija i Klause Langa. Alyssina djela izvode se diljem svijeta na raznim koncertima i festivalima kao što su: Wien Modern, Ars Electronica Linz, Forum Wallis, ICMC, EMS, Impuls, Darmstädter Ferienkurse, Musikprotokoll, Tonraum21, Composlt, Mirkofest Helsinki, Microtonal Festival Prague i mnogi drugi. Odabrana je za sudjelovanje na brojnim akademijama i radionicama kao što su: WastELand Academy (2019.), CrossROADS Festival (2019.), Kalv Festival Academy (2020.) i reMusik.org (2021.). Također je odabrana za nastup na simpoziju Gamified Audiovisual Performance and Performance Practice (Gappp) 2019. Alyssa je jedna od osnivačica kolektiva Graz facere koji svake godine održava koncerte u različitim formatima, a trenutna je članica kolektiva Die Andere Saite iz Graza. Njezine partiture objavljuju Babel Scores i Verlag Zeitschleife.

Arcanum (Tajna)

Imenica

1: tajanstveno ili specijalizirano znanje, jezik ili informacija dostupni ili posjedovani samo od strane začetnika - obično se koristi u množini (Alyssa Aska)

Sara Glojnarčić (Zagreb, 1991.) skladateljica je čija se djela bave estetikom i širim sociopolitičkim kontekstom pop kulture. Studirala je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u razredu prof. dr. Davorina Kempfa, a studij je nastavila na Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst u Stuttgartu, u razredu prof. Martina Schüttlera. Njezin skladateljski opus obuhvaća ne samo djela za komorne ansamble i orkestar, nego i video radove, kao i multisenzoričke instalacije. Djela su joj izvodili međunarodno priznati ansambli za suvremenu glazbu, kao što su Ensemble Musikfabrik, Sarah Maria Sun, Neue Vocalsolisten, Ensemble Recherche, Ensemble Mosaik, Trio Catch, Ensemble Modern, The Black Page Orchestra, oenm – österreichisches ensemble für neue musik, Rubiks Collective, Ensemble Mimitabu te Simfonijski orkestar HRT-a, na festivalima poput ECLAT Festival Stuttgart, Wittener Tage für

Neue Kammermusik, Darmstädter Ferienkurse, Ultraschall Festival Berlin, Huddersfield Festival of Contemporary Music, TACEC Festival u Argentini, Varšavska jesen, Izlog suvremenog zvuka, Muzički biennale Zagreb i dr. U koncertnoj sezoni 2021. djela su joj izvedena u Deutsche Oper Berlin (komorna opera *Kein Mythos* na tekst Doriana Brunza), zatim u Oper Halle (opera *Im Stein* na tekst Clemensa Meyera), Elbphilharmonie Hamburg (*sugarcoating #2* u izvedbi Trija *Catch*), Darmstädter Ferienkurse (praizvedba novog djela za *Ensemble Adapter*), Sophiensaele u Berlinu (glazba za performans *ok, boomer*) i ZeitGenuss Karlsruhe (kao skladateljica u fokusu, pod umjetničkim vodstvom Rebecce Saunders). Sara Glojnaric dobitnica je nekoliko prestižnih međunarodnih i domaćih nagrada te umjetničkih rezidencija, od kojih valja izdvojiti: Erste Bank Kompositionspreis Wien i Kranichsteiner Musikpreis 2018., Porin za najbolju skladbu klasične glazbe, Nagradu Ivo Vuljević za 2019. godinu te Progetto Positano, koja obuhvaća jednomjesečni boravak u kući slavnog Wilhelma Kempffa, pod pokroviteljstvom Zaklade Wilhelm Kempff, Zaklade Ernst von Siemens i Ansambla Mosaik. Sara je također pobjednica skladateljskog natjecanja Neue Szenen Njemačke državne opere u Berlinu. U srpnju 2021. godine pobijedila je na skladateljskom natjecanju u organizaciji Münchenskog komornog orkestra, za čiji će sastav pisati u koncertnoj sezoni 2022./2023. Njena opera *Im Stein* u rujnu 2022. nominirana je za prestižnu njemačku kazališnu nagradu Faust u kategoriji Ton i Mediji. Česta je gošća brojnih njemačkih, britanskih i američkih sveučilišta, gdje redovito drži predavanja o vlastitom umjetničkom radu te podučava studente kompozicije. U koncertnoj sezoni 2022./2023. njena će nova orkestralna i glazbeno-scenska djela praizvesti Klangforum Wien, Simfonijski orkestar Bečkog radija pod vodstvom Marin Alsop, udaralikašica Leonie Klein, Ensemble Recherche, Ensemble Mosaik, Quatuor Diotima i Münchenski komorni orkestar. Od 2019. stipendistica je njemačke Umjetničke zaklade Baden-Württemberg. Sarina djela izdaje Edition Juliane Klein iz Berlina. // saraglojnaric.com

O svojoj skladbi ***sugarcoating #1, v. 2***, Sara Glojnaric piše: „*sugarcoating* je prvo djelo u ciklusu *sugarcoating* koje se temelji na ponovnoj prilagodbi glavnih zvukovnih fetiša u pop-glazbi, na temelju podataka dostupnih u *Million Songs Dataset*, besplatno dostupnoj zbirci audio značajki i metapodataka za milijune suvremenih popularnih pjesama. Promatrano isključivo iz parametarske perspektive, to su: redukcija i homogenizacija visine tona i teksture,

povećanje glasnoće, ponavljanje (*loop*) i jedan dodatni, koji je slučajno nusprodukt ostalih parametara, a to je – gustoća. Gustoća se, u ovom slučaju, prenosi natrag na glazbenike gurajući njihovu koncentraciju do krajnjih granica, 'pretrpavajući' ih informacijama i mikromehanikom savršenstva."

Marko Markuš (Karlovac, 1990.) studirao je na Sveučilištu za glazbu i scensku umjetnost u Beču vokalno-instrumentalnu kompoziciju u klasama Axela Seidelmanna, Michaela Obsta i Michaela Jarrella te medijsku kompoziciju u klasi Reinharda Kargera. Oba smjera završio je s pohvalom 2015. i 2016. godine. Njegova djela, za koja je dosad primio više nagrada i stipendija, dosad su izvođena na renomiranim festivalima, kao što su: Wien Modern, Grafenegg festival, Muzički biennale Zagreb i Glazbena tribina. Povremeno i sam organizira koncerte suvremene glazbe s praizvedbama skladbi pretežno mlađe generacije. Uz stvaralački rad Markuš predaje instrumentaciju na Sveučilištu za glazbu i scensku umjetnost u Beču i teoretske predmete u međunarodnoj školi Amadeus Music and Arts Academy. Redovni je član Austrijskog i Hrvatskog društva skladatelja.

"**(T)räume Ib** je proširenje, odnosno akustična reinterpetacija kompozicije za flautu i sampler (verzije Ia), u kojoj je kroz organizaciju različitih digitalno manipuliranih zvukova flaute stvoren dojam multidimenzionalnog instrumenta. Cilj je u novom kontekstu bio procesom analize i instrumentacije intuitivno doći do onih zvukovnih kombinacija velikog ansambla koje će predstavljati zvukovni te pogotovo sadržajni, tj. strukturalni ekvivalent prvotne verzije. Radi se o prvom od nekoliko zamišljenih djela s nazivom **(T)räume** (snovi/prostori), u kojima se kroz suprotstavljanje i nadopunjavanje određenog akustičnog instrumenta njegovim zvukovnim izvedenicama u digitalnom okruženju te zatim povratak u akustični kontekst uobičajenih instrumenata, traže neke nove timbralne i druge analogije." (Marko Markuš) Skladba je nastala uz potporu Ministarstva za umjetnost, kulturu, javne službe i sport Republike Austrije.

Djela austrijskog skladatelja i violista **Daniela Olivera Mosera** već godinama izvođe renomirani izvođači i ansambli na međunarodnim koncertima i festivalima. Od 2018. do 2020. bio je docent na Privatnom sveučilištu za glazbu i umjetnost u Beču. Od 2020. do

2022. bio je privremeni profesor kompozicije i povijesnih tehnika skladanja na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču, gdje nastavlja raditi kao viši predavač. Također je aktivan kao violist s fokusom na novu glazbu, kao član ansambala Quasars (Bratislava) i Zeitfluss (Graz). Godine 2019. Austrijska nacionalna knjižnica posvetila mu je portretni koncert. Njegove su skladbe objavile razne izdavačke kuće te su emitirane na brojnim domaćim i međunarodnim radijskim postajama. Daniel Oliver Moser studirao je violu i kompoziciju u Klagenfurtu, Beču i Salzburgu, među ostalim i kod Tristana Muraila. Pobijedio je na Klavirskom skladateljskom natjecanju Wendl&Lung 2009., dobitnik je nagrada Trattner 2009. i Theodor Körner 2012. te Nagrade Hilde Zach grada Innsbrucka 2014. Uz brojne stipendije za rad, dobio je austrijsku Start stipendiju za glazbu 2010. te godišnju stipendiju za glazbu pokrajine Koruške 2015. i Austrijske državne stipendije za skladanje 2016.

„*Kontrapunk*, za veliki ansambl moja je peta skladateljska suradnja s Ansablom Zeitfluss, gdje već godinama sviram i violu. Predstavljajući najveći ansambl u nizu, *Kontrapunk* je na neki način osvrt na stvari koje smo istraživali u prijašnjim skladbama, a opet - s obzirom na godine koje su prošle od mog posljednjeg djela za Zeitfluss - također je bitno drugačiji. Glavni izvor ideja ovdje su bili fenomeni elektriciteta: visoki napon, iznenadna preopterećenja i pražnjenja, ali i postojane i mirne struje. Također formalno, djelo slijedi ideju zatvorenih krugova i stalnog 'izjednačavanja naboja' svojih materijala. Kao što je često slučaj u mojoj glazbi, harmonijski materijal razvija se iz kombinacije analize zvuka kao baze (u tom slučaju doista različitih 'električnih' zvukova) i intuitivnijeg razvoja te formalnog ugrađivanja tih zvučnih objekata. Naslov - iako je isprva samo igra riječi - može se čitati i na način koji ukazuje na određenu ekvidistancu u odnosu na svoje reference.“ (Daniel Oliver Moser)

Skladba je nastala uz potporu Odjela za kulturu Grada Beča.

Ansambl Zeitfluss promatra glazbu 20. i 21. stoljeća kao uzbudljivo poglavlje glazbene povijesti. Nažalost, i dalje postoji velik dio publike koji je uglavnom zatvoren za takvu glazbu. Ponukan prerijetkim izvođenjem glazbe suvremenih autora u Grazu, utemeljen je u listopadu 2003. godine Ansambl Zeitfluss, s namjerom neutralizacije takvog stanja. Cilj Ansambla Zeitfluss jest predstavljajući djela uglednih međunarodnih skladatelja 20. stoljeća, uz bok domaćima. Jedna od glavnih zadaća ansambla jest učiniti čujnim uzbudljiv razvoj suvremene glazbe i njezine - javnosti uglavnom skrivene - ljepote. Ansambl Zeitfluss želi predstaviti i izvoditi zaboravljena, rijetko izvođena i nepoznata djela suvremene glazbe. Konceptija programa, utemeljena na odabranim djelima velikih skladatelja, od kojih su neki bili gotovo zabranjeni na koncertnim programima, trebala bi privući na koncerte širu publiku. Utemeljitelji ansambla su Clemens Maria Frühstück, Kiawash Sahebnassagh i Edo Mičić.

Antanina Kalechyts, rođena u Minsku (Bjelorusija), diplomirala je crkvenu glazbu (s fokusom na gregorijansko pjevanje i orgulje) te koncertno orguljaško i orkestralno dirigiranje na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu, gdje je 2016. održala disertaciju iz gregorijanskog pjevanja. Diploma prvostupnice orguljske pedagogije zaokružuje njezino opsežno usavršavanje. Od 2008. do 2009. radila je kao orguljašica Katedrale u Grazu. Od 2009. do 2017. predavala je na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu, nastavu dirigiranja orkestrom i zborom te u Opernom studiju Mumuth. Suosnivačica je i voditeljica ansambla Graces & Voices, posvećenog interpretaciji gregorijanskog korala i suvremene glazbe. Godine 2014. Antanina Kalechyts debitirala je kao dirigentica i glazbena asistentica na Lehár Festival Bad Ischl. Uslijedili su dirigentski angažmani na području operete, opere, koncerata i crkvene glazbe. Od 2016. Antanina Kalechyts glazbena je asistentica za brojne produkcije u Neue Oper Wien. Od 2018. gošća je dirigentica Ansambla za novu glazbu Reconsil (Beč) te surađuje s Opernim kazalištem Sirene.

Koncert je ostvaren uz potporu Das Land Steiermark – Kultur, Europa, Sport, AKM, Austrijskog ministarstva umjetnosti, kulture, javnih službi i sporta, Graza, LSG, ÖGZM i SKE.

Barutana, 22:00

MONSIEUR DOUMANI

Antonis Antoniou, tzouras, vokal, elektronika

Demetris Yiasemides, trombon, flauta

Andys Skordis, gitara, loopovi, prateći vokal

Autorski program sastava

Monsieur Doumani predstaviti će glazbu sa svog posljednjeg albuma *Pissourin*, koji je Glitterbeat objavio 2021. *Pissourin*, što na ciparskom dijalektu označava najmračnije doba noći, konceptualni je album koji crpi inspiraciju iz noći. Međutim, noć se ne izražava kao nešto zastrašujuće, već kao vrijeme u kojem se naša svijest opušta, stoga ostavljajući prostor našoj podsvijesti i osjećajima da ožive, prosvjetljujući nas da nastavimo naše staze. Novi album također predstavlja novi smjer kojim je bend krenuo, prema psihodeliji, uključujući električne zvukove u svojim instrumentima, kao i ritmove. Osim toga, predstaviti će i neke nove neobjavljene pjesme s nadolazećeg albuma.

Dolazeći iz različitih glazbenih sredina, ali pod utjecajem ciparske tradicije na različitim razinama, Monsieur Doumani sklada glazbu koja crpi inspiraciju iz suvremenog ciparskog društva, kao i iz klimavih uvjeta naše ere. Inicijalni identitet projekta odredila je prilagodba ciparskih tradicionalnih djela, s posebnom suvremenom bojom zvuka i raspoloženja, tvoreći individualni stil. Svojom četvrtom pločom *Pissourin* (Glitterbeat, 2021.) guraju svoj zaštitni znak mediteranskog zvuka u duboki psihodelični i avant-folk smjer. Njihovi nastupi uživo na festivalima i koncertnim prostorima diljem svijeta (*ESNS, WOMEX, WOMAD, Trans Musicales, Sziget, Havana World Music Fest, Sur Jahan India, Sukiyaki* itd.) vrlo su dobro prihvaćeni od strane raznolike publike, a njihova je glazba često emitirana na radijskim i televizijskim postajama diljem svijeta. Tijekom svoje desetogodišnje karijere, Monsieur Doumani primili su brojne nagrade uključujući

nagradu Best Group na Songlines Music Awards 2019. i Critics Award na Andrea Parodi World Music Awards. Također, dodijeljena im je Nagrada njemačkih diskografskih kritičara (Preis der deutschen Schallplattenkritik) za album *Angathin* (2018.), koji je također nagrađen kao Najbolji album 2018. na Transglobal World Music Charts.

PETAK, 11. studenoga 2022.

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 11:00

**Okrugli stol: Kojim stilom pišu hrvatski
suvremeni skladatelji?**

Moderator: **Mladen Tarbuk**

Govornici: **Ivan Vioić, Karolina Rugle i Zoran Juranić**

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 15:00

Razgovor s umjetnicima: Trio Elogio

Moderatorica: **Srđana Vrsalović**

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 16:00

**Predavanje: Novi prostori – Glazba tijekom
pandemije COVID-19**

Predavač: **Tim Rutherford-Johnson**

Kulturni centar Osijek: Foaje, 20:00

Trio Elogio

Petrít Ćeku, gitara

Pedro Ribeiro Rodrigues, gitara

Tomislav Vukšić, gitara

Marko Ruždjak, Sanja Drakulić, Krešimir Seletković,

Zoran Juranić, Hugo Vasco Reis, Bruno Vlahek**

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 22:00

Mikko Raasakka, klarinet, bas-klarinet

Minna Leinonen, Juha T. Koskinen, Pilar Millares, Davor

Vincze, Wayne Siegel

**praižvedba*

PETAK, 11. studenoga 2022.

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 11:00

Okrugli stol: Kojim stilom pišu hrvatski suvremeni skladatelji?

Moderator: **Mladen Tarbuk**

Govornici: **Ivan Violić, Karolina Rugle i Zoran Juranić**

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 15:00

Razgovor s umjetnicima: Trio Elogio

Moderatorica: **Srđana Vrsalović**

Trio Elogio osnovala su 2009. godine trojica glazbenika koji su se školovali u razredu prof. Darka Petrinjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu: **Petril Čeku, Pedro Ribeiro Rodrigues i Tomislav Vukšić**. Iako su proizašli iz jedinstvene, tzv. Zagrebačke gitarske škole, ovi glazbenici žive i djeluju u različitim sredinama čime dodatno naglašavaju vlastitu glazbenu kulturnu raznolikost. U svom koncertnom repertoaru uvažavaju povijesni aspekt velikih orkestralnih skladbi, udružujući ih sa suvremenim kompozicijama. Trio Elogio ostvario je niz zapaženih koncerata diljem Hrvatske i u inozemstvu.

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 16:00

Predavanje: Novi prostori – Glazba tijekom pandemije COVID-19

Predavač: Tim Rutherford-Johnson

Tim Rutherford-Johnson (1977.) pisac je, govornik i predavač suvremene glazbe. Njegovu prvu knjigu, *Music after the Fall: Modern Composition and Culture since 1989*, objavio je University of California Press u veljači 2017. Njegovo novo izdanje Oxfordskog rječnika glazbe – ažuriranog unosima o modernoj kompoziciji, world music te popu, rocku, jazzu i elektronici – objavio je 2012. Oxford University Press. Preveden je na španjolski i (pojednostavljeni) kineski. Tim je predavao na Goldsmiths Collegeu i Sveučilištu Brunel te je član umjetničkog odbora Riot Ensemblea. Kao govornik nastupio je na Gaudeamus Muziekweek (Nizozemska), Only Connect (Norveška), hcmf// (Ujedinjeno Kraljevstvo) i London Contemporary Music Festival. Pisao je programske komentare za festivale u Salzburgu, Aldeburghu, Rainy Days (Luksemburg) i BBC Proms, kao i za većinu velikih dvorana u Londonu. Pripremio je bilješke za brojne diskografske kuće, uključujući Coviello, Delphian, Kairos i World Edition. Nedavne teme njegovih tekstova su Chaya Czernowin, Morton Feldman, Alwynne Pritchard i Carl Stone. Živi blizu Temze u jugoistočnom Londonu sa suprugom Elizabeth i dvoje djece. Još kao bebi dijagnosticirana mu je cistična fibroza, ali do sada nije dopustio da mu to stane na put.

TRIO ELOGIO

Petrit Çeku, gitara

Pedro Ribeiro Rodrigues, gitara

Tomislav Vukšić, gitara

Marko Ruždjak: *April is the Cruellest Month*, za trio gitara

Sanja Drakulić: *High Spirits*, za gitarski trio

Krešimir Seletković: *PERPETuum mobile*, za gitarski trio

Zoran Juranić: *Trijalog*, za gitarski trio

Hugo Vasco Reis: *Quasi Ritorno*, za gitarski trio – praizvedba

Bruno Vlahek: *Acumal*, za gitarski trio – praizvedba

Jedan od omiljenih hrvatskih skladatelja, akademik **Marko Ruždjak** (1946.-2012.), ostavio je dubok trag na području hrvatske glazbe. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je klarinet, a potom i kompoziciju u razredu prof. Mila Cipre. U kompoziciji se usavršavao u Parizu, kod Ive Maleca i Pierrea Schaeffera te u Kölnu, kod Milka Kelemena. Od 1969. do 1973. bio je urednikom izdanja Koncertne direkcije Zagreb, od 1974. do 1976. voditelj Muzičkog informativnog centra KDZ-a, od 1979. profesor teorijskih predmeta, a od 1990. i kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 2006. bio je član suradnik, a od 2008. redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Autor je velikog i raznovrsnog opusa, za koji su mu dodijeljene sljedeće nagrade i priznanja: dvije Nagrade 7 sekretara SKOJ-a (1970., 1971.), Nagrada JRT (1974.), Vjesnikova nagrada Josip Štolcer Slavenski (1977.), Godišnja nagrada Vladimir Nazor (1988.), Nagrada Međugorje (1995.), Diskografska nagrada Porin (1996., 1998., 2000.), Nagrada Boris

Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja (2004.) te Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti za skladbu *La Frontera*, za sopran i komorni orkestar (2008.).

U svomu stvaralaštvu osobitu je pozornost pridavao komornoj glazbi i sastavima, pronalazivši nadahnuće u raznolikim instrumentalnim kombinacijama. Skladba ***April is the Cruellest Month*** (*Travanj je najokrutniji mjesec*), za trio gitara, nastala je 1987. godine, a njezin naslov potječe od početnih stihova poeme *Pusta zemlja* (*The Waste Land*) T. S. Eliota, što svjedoči u prilog povezanosti Ruždjakova stvaralaštva s književnošću. S posvetom „dragim kolegama Darku, Istvánu, Goranu“, praižveli su je članovi Zagrebačkog gitarskog trija u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu, 22. travnja 1988., koji su je potom i snimili za CD u izdanju HDS-a, 1995. godine. István Römer opisao ju je kao skladbu „sjetnih korala koje prekidaju čarobni, nestvarni flažoleti, tužne melodije i odrješiti, kratki plesni dijelovi“.

Pijanistica i skladateljica **Sanja Drakulić** završila je studij klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavala se u Nici, Weimaru, Parizu i Moskvi. Kompoziciju je studirala na *École Normale de Musique „A. Cortot“* u Parizu, *Hochschule für Musik und Darstellende Kunst* u Beču, na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, a od 1987. na Moskovskom državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski, gdje je magistrirala (1992.) i doktorirala (1994.) te studirala muzikologiju i orgulje. Dvije godine bila je asistentica iz Kompozicije na istom konzervatoriju. Na Sveruskom natjecanju mladih kompozitora u Moskvi (1993.) osvojila je Grand Prix kompozicijom *Pet intermezza* za klavir solo. Dobitnica je Jeljcinove Predsjednikove stipendije za skladatelje i brojnih nagrada za skladbe u Hrvatskoj. Članica je Hrvatskog, Ruskog i Britanskog društva skladatelja. Redovita je profesorica na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Održava međunarodne tečajeve i seminare iz kompozicije i teorije glazbe. Bila je voditeljica Međunarodne glazbene tribine u Puli. Njezina djela (više od 100) izvode poznati solisti, ansambl i orkestri diljem svijeta, a i sama izvodi svoje klavirske skladbe.

O skladbi ***High Spirits***, za gitarski trio, nastaloj 1999. godine, u tekstu uz istoimeno diskografsko izdanje Zagrebačkog gitarskog trija (Cantus, HDS, 2007.), Đurđa Otržan piše: „Dojmljiv početak najavljuje snažnu priču. Skladba sugerira nestalnost zvuka žičanog instrumenta koji ostinantnim repeticijama gradi melodiju razbacanu i

razmrvljenu u vjetru stalnog glazbenog protoka, opirući se zamiranju i nestajanju. Fino tkivo sitnih fraza bježi od mogućeg centra koji bi uzaprio temu nekom mjerom ili dimenzijom. Uzastopno uzdizanje sitnim koracima dosiže unisono plesnog ritma i prema finalu skladba postaje glazba glazbom rečena. Privremeno smirena durskim ugođajem.“

Krešimir Seletković, str. 11

O svome djelu ***PerPeTuum mobile***, za gitarski trio, koje je na 64. Dubrovačkim ljetnim igrama 2013. praisveo Trio Elogio, Krešimir Seletković zapisao je: „Kompozicija *PerPeTuum mobile* za gitarski trio nastala je na narudžbu Dubrovačkih ljetnih igara. Građena je na specifičnom modusu koji u prvom dijelu uzlazi cijelim dijapazonom instrumenta, dok u drugom silazi. Osnovna karakteristika pored modalnosti jest ritamski aspekt, koji u tri nivoa istovremeno donosi različite ritamske elemente, tako da se povremeno može osjetiti prividna promjena metra, koja rezultira konstantnim pomakom u doživljaju protoka vremena. Sam naziv skladbe ističe početna slova izvođača gitarskog trija Elogio.“

Akademik **Zoran Juranić** (Rijeka, 1947.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu studirao je glazbenu teoriju, kompoziciju kod Stjepana Šuleka i dirigiranje u klasi Igora Gjadrova. Nakon diplome iz dirigiranja postaje zborovođa u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, gdje potom djeluje kao stalni dirigent i ravnatelj Opere. Bio je umjetnički ravnatelj Opere HNK-a Ivana pl. Zajca u Rijeci i Opere HNK-a u Osijeku te predavač na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, Pedagoškoj akademiji u Osijeku i na područnim odjelima Akademije dramske umjetnosti u Rijeci i Osijeku. Od 2005. redovni je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a bio je i stalni gost-dirigent Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu te šef-dirigent Društvenog orkestra HGZ-a. Kao dirigent debitirao je 1970., dok je za opernim pultom prvi put nastupio u HNK-u u Zagrebu 1977. vodeći izvedbu Verdijeva *Trubadura*. Uz niz simfonijskih i koncertnih skladbi, njegov repertoar obuhvaća pedesetak opernih djela iz svih stilskih razdoblja. Nastupao je u svim zemljama bivše Jugoslavije, u Italiji, Francuskoj, Njemačkoj, Mađarskoj i bivšem SSSR-u. U njegovu skladateljskom opusu ističu se operna farsa *Govori mi o Augusti*, operna sapunica *Pingvini*, operna fantazija *Posljednji ljetni cvijet*

(čiju je izvedbu prenosio TV kanal ARTE), *Opera po Kamovu* te niz scenskih, orkestralnih i komornih skladbi. Izdana su mu i dva autorska CD nosača zvuka. Za svoje je opere većinom sam pisao i libreta, a u više se navrata okušao i kao operni redatelj. Posebnu pozornost posvećuje zaboravljenim ili rjeđe izvođenim djelima i skladateljima, a u središtu njegova zanimanja stvaralaštvo je Ivana pl. Zajca, čije je glasovite opere revidirao i izveo. Intenzivno se bavi i stvaralaštvom Antonija Smareglie i Vatroslava Lisinskog, a revidirao je i izveo operu *Oganj* Blagoja Berse. Za svoj je rad dobio niz uglednih nagrada i priznanja, među kojima i Nagrade Vladimir Nazor, Josip Štolcer Slavenski, Nagradu Grada Zagreba i Nagradu Milka Trnina. Nositelj je odličja Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Dobitnik je nagrade Porin za životno djelo 2017. Od 2010. godine član je suradnik, a od 2014. redoviti član HAZU. Član je Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, Hrvatskog muzikološkog društva i Hrvatskog društva skladatelja, gdje je od 2012. do 2016. bio i predsjednik te Upravnog odbora Fondova Stjepan Šulek i Lovro i Lilly Matačić. Od 2010. do 2013. bio je i predsjednik Upravnog vijeća Zagrebačke filharmonije. Bio je član ocjenjivačkih sudova na brojnim natjecanjima.

„Zamišljena kao ravnopravni razgovor triju glazbenika, skladba ***Trijalog*** ima tri odsjeka – brzi, polagani i fugirani brzi, kojima prethode uvodne konverzacije u kojima, poput kurtoaznih pozdrava, svirači nastupaju jedan za drugim; iako građen na istom motivu, svaki je od ta tri uvoda djelomično melodijski i ritmički promijenjen i uvodi u odsjek kojemu prethodi. U završnom slobodnom *fugatu* glavu teme, koja se kao pregnantan ritmički signal pojavljuje već u prvom odsjeku, uvijek donose sve tri gitare, da bi se na vrhuncu pojavio u *forte* dinamici glavni motiv polaganog odsjeka, zaokruživši time dvostruku motivičku ulančanost skladbe. Skladbu je naručio i praisveo Zagrebački gitarski trio (Petrinjak, Römer, Listeš) na koncertu 26. ožujka 2019., kojim su obilježili 25. godišnjicu djelovanja.“ (Zoran Juranić)

Hugo Vasco Reis (Lisabon, 1981.) skladatelj je suvremene glazbe koji živi u Zürichu i Portu. Njegov opus čine djela za orkestar, komorna glazba, glazba za solističke instrumente, elektroakustika, zvučne instalacije te suradnje s likovnim i vizualnim umjetnicima, koja se redovito izvode diljem Europe. Uredio je šest monografskih albuma koje su SPA i GDA nominirali za najbolje djelo na području klasične glazbe. Skladbe su mu nagrađivane ili odabrane na nekoliko domaćih

i međunarodnih natjecanja. Njegove nedavne skladbe uključuju istraživanje buke koje se približava realizmu i dekonkretizaciji zvuka u zvučnom pejzažu. Trenutno je doktorand na Kunstuniversität Graz (Austrija). Studirao je kompoziciju kod Isabel Mundry na Zürcher Hochschule der Künste (Švicarska), kao stipendist Fondation Nicati-de Luze, kod Marka Andréa i Stefana Prinsa na Hochschule für Musik Dresden (Njemačka) i kod Antónija Pinha Vargasa, Luísa Tinocoa i Sérgija Azeveda na Escola Superior de Música de Lisboa (Portugal). Pohađao je privatne satove i majstorske tečajeve kod skladatelja Toshia Hosokawe, Chaye Czernowin, Hansa Tutschkua, Dietera Ammanna, Francka Bedrossiana, Zygmunta Krauzea, Åkea Parmeruda, Carole Bauckholt, Klausua Langa i Petera Ablingera, među ostalima. Njegove su skladbe poduprli Ministarstvo kulture Portugala, DGArtes, Antena 2, ESML, ZHdK, SPAutores, Coro Setúbal Voz, Síntese GMC, Musicamera, Borealis Ensemble, Câmara Municipal de Lisboa, Memento Foundation, Graf-Fonds i Gaudeamus. Njegova djela izdaje MIC.PT – Portugalski glazbeni istraživački i informativni centar. Studirao je i portugalsku gitaru na Glazbenom konzervatoriju u Portu te privatno kod Pedra Caldeire Cabrala. Po struci je inženjer građevine, iako se trenutno ne bavi tim zanimanjem.

O skladbi nastaloj 2019., na narudžbu Trija Elogio, Hugo Vasco Reis zapisao je: „*Quasi Ritorno* djelo je za gitaristički trio u kojem predlažem diskurs između misterija, jasnoće i turbulencije. Tijekom rada stvaraju se različiti tipovi fokusa, koji timbru, intuiciji i percepciji daju formalni karakter u organizaciji zvuka. Njegova struktura uključuje četiri ciklusa nedoslovnog ponavljanja, u proporcionalnom zapisu, gdje se figure projiciraju u različite prostore i vremena. Između svakog ciklusa javljaju se pukotine, komplementarne ideji fluidnog objekta, s definiranim gestama i različitom kontrolom energije. Ovaj slijed dijelova nedoslovnog ponavljanja i odjeljaka pukotina (podsjećajući na koncept *Vječnog povratka* prema Nietzscheu, u *Znanosti o Gaji*), prekida se završnim dijelom s novim događajima, drugačijim kontekstom i organizacijom zvuka povezanih s odnosom napetosti i rastezanja, zaključujući diskurs kakofonijom sličnom zvonjavi zvona u katedrali.” (Hugo Vasco Reis)

Bruno Vlahek (Zagreb, 1986.) jedan je od najistaknutijih glazbenika svoje generacije. Glazbena kritika ističe njegovu „umjetničku svestranost“ te „dubinu glazbene misli koja očarava publiku“. Kao pijanist redovito održava recitale i nastupa s orkestrima u prestižnim

dvoranama i na festivalima diljem Europe, u Aziji, Africi, Južnoj Americi, Rusiji i na Bliskom istoku. Snimao je za HRT, France Musique, BBC3, nizozemski NPO4 Radio, australski ABC, španjolski RTVE i Catalunya Radio te Radio Romanske Švicarske. Laureat je mnogih međunarodnih pijanističkih natjecanja poput onih u Parizu, Šangaju i Lyonu te u Monte Carlu i Londonu u klavirskom duu D&B, uz suprugu pijanisticu Dubravku Vukalović. Nositelj je naslova Mladi glazbenik godine Zagrebačke filharmonije, dobitnik švicarske nagrade Paderewski, nagrade Yamahine fondacije, memorijalne nagrade Pnina Salzman u Izraelu, nagrade Artists on Globe, a nositeljem je i počasne diplome španjolske kraljice Sofije. Istodobno, kao skladatelj, laureat je Međunarodnog skladateljskog natjecanja Cristóbal Halffter u Španjolskoj, MBZ-ovog 5 Minute Piano Concerto Competition, Natjecanja Fidelio, a dobitnikom je i diskografske nagrade Porin, kao i Nagrade Stjepan Šulek za najbolju skladbu 2019. godine. Dobitnikom je triju posebnih nagrada na Međunarodnom natjecanju New Classics - Organ Taurida, održanom 2021. u Velikoj dvorani moskovskoga Državnog konzervatorija P. I. Čajkovski. Diplomirao je klavir u klasi Vladimira Krpana kao jedan od najmlađih studenata u povijesti zagrebačke Muzičke akademije, dok poslijediplomske studije završava na Konzervatoriju u Lausannei kod Jeana-Françoisa Antoniolija te na Hochschule für Musik u Kölnu kod Vasilija Lobanova, gdje je uz klavir studirao kompoziciju i improvizaciju kod Tilmanna Clausa i Johannes Fritscha. Od 2010. do 2013. usavršavao se u klasi legendarnog pijanista i pedagoga Dmitrija Baškirova na Visokoj školi za glazbu kraljice Sofije u Madridu. Koncertira i na orguljama, a autorski opus čine mu mnogobrojne orkestralne, komorne, solističke i zbarske skladbe izvedene na pet kontinenata - od Brazila, Venezuele i Kostarike, preko SAD-a i Kanade, Londona, Amsterdama, Beča, Salzburga, Praga, Berlina i Sankt Peterburga do Singapura i Sydneja. Skladbe mu izvode renomirani solisti i ansambli na brojnim hrvatskim te stranim festivalima. Neke njegove skladbe dio su službenog kurikuluma na visokim glazbenim učilištima u Njemačkoj, New Yorku, Istanbulu i Pekingu, kao i zadane skladbe na međunarodnim izvođačkim natjecanjima, poput posljednjih izdanja Međunarodnog violinističkog natjecanja Vaclav Huml u Zagrebu i Piano Loop Competition u Splitu. Notni zapisi njegovih skladbi dosad su izdani u Hrvatskoj, Rusiji, Velikoj Britaniji i SAD-u.

„**Acumal** sam napisao na narudžbu i poticaj Zagrebačkog gitarskog trija 2020. godine, koji je te iste jeseni trebao praizvesti djelo na

Glazbenoj tribini u Opatiji. Nažalost, zbog preranog odlaska Gorana Listeša to se nije moglo ostvariti. Kao nastavljatelj naše tradicije gitarskog trija, Trio Elogio zainteresirao se za skladbu i odlučio je uvrstiti u svoj repertoar. Uz pomiješane emocije, igre sudbine i nesvakidašnje putove koje glazba uspije pronaći, sretan sam da je *Acumal* nakon više od dvije godine ipak napokon zaživio i to pod prstima sjajnih virtuoza. Kao moje prvo djelo pisano isključivo za gitaru, otvorilo mi je neke nove vidike razumijevanja i mogućnosti pisanja za trzalačke instrumente uopće. A uz to sam ovom skladbom istražio područja minimalističkog izričaja koji me počeo zaokupljati te akustičkih fenomena triju identičnih instrumenata. Otud i naslov kao složenica za 'acoustic' i 'minimal'. U idealnim okolnostima, ako prostor i uvjeti dopuštaju, glazbenici bi trebali biti razmješteni na tri kraja dvorane, tako da publika zvuk percipira iz različitih kutova te se ovisno o mjestu sjedenja mijenja i doživljava glazbenog materijala. Svaka gitara je tako ishodište zvuka za sebe, vežući se uz 'svoj' dio slušateljstva, povremeno direktno komunicirajući s ostala dva, a ponekad i ne, tvoreći zanimljiva reljefna suzvučja. Nešto poput samog ljudskog (su)postojanja koje može, ali i ne mora nužno biti u korelaciji s kolektivom; ili pak paralelnih stvarnosti koje se mogu preklapati, mimoilaziti ili razilaziti. Svaki od stavaka skladbe, zamišljene kao triptih, bazira se na svom karakterističnom elementu - uz poneke izvanjske asocijacije, dok se kanonski koncipiranom finalu prema kraju pridružuju i dvije glavne ideje prvih dvaju stavaka, ispreplićući se u trostrukom vrtlogu. Ističem posebnu zahvalnost prof. Darku Petrinjaku na savjetima i svesrdnoj pomoći oko pisanja za gitaru." (Bruno Vlahek)

Trio Elogio osnovala su 2009. godine trojica glazbenika koji su se školovali u razredu prof. Darka Petrinjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu: **Petrin Čeku, Pedro Ribeiro Rodrigues i Tomislav Vukšić**. Iako su proizašli iz jedinstvene, tzv. Zagrebačke gitarske škole, ovi glazbenici žive i djeluju u različitim sredinama čime dodatno naglašavaju vlastitu glazbenu kulturnu raznolikost. U svom koncertnom repertoaru uvažavaju povijesni aspekt velikih orkestralnih skladbi, udružujući ih sa suvremenim kompozicijama. Trio Elogio ostvario je niz zapaženih koncerata diljem Hrvatske

(Dubrovačke ljetne igre, Glazbene večeri u sv. Donatu, Samoborska glazbena jesen, Scena Amadeo), kao i važnih gostovanja u inozemstvu: Grachtenfestival, Wonderfeel (Nizozemska), Festival Internacional de Música de Mavráo, Cistermusica (Portugal), ReMusica (Kosovo), Gliwicki Festiwal Gitarowi (Poljska), Alpenarte, La Guitarra Esencial, La Guitarra Erl (Austrija), Kyburgiade Festival (Švicarska) itd. Na međunarodnim festivalima komorne glazbe, Trio je ostvario uspješne suradnje s vrhunskim glazbenicima među kojima su Santiago Cañon Valencia (violončelo), Sara Ferrandez (viola), Gili Schwarzman (flauta), Tanja Ruždjak (sopran), Sebastian Manz (klarinet) i dr. Poseban doprinos očuvanju hrvatske kulturne baštine glazbenici su dali donatorskim koncertom za obnovu Palače Gvozdanović u organizaciji Muzeja za umjetnost i obrt i Hrvatske radiotelevizije. Snimku cjelokupnog koncerta izdala je diskografska kuća Orfej u DVD formatu 2013. godine. Vrijednost Trija Elogio prepoznali su suvremeni skladatelji Krešimir Seletković, Rafet Rudi, Gerard Drozd i Hugo Vasco Reis, posvetivši mu svoje skladbe. Skladba Krešimira Seletkovića *PerPeTuum mobile* praižvedena je na 64. Dubrovačkim ljetnim igrama 2013. godine. Album prvijenac pod nazivom *Mozart/Ruždjak/Dvořák*, Trio je snimio u jesen 2019. godine u izdanju BuntArta.

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 22:00

MIKKO RAASAKKA, klarinet, bas-klarinet

51

Minna Leinonen: *PHEME*, za klarinet i fiksni medij

Juha T. Koskinen: *Dream Transmission*, za klarinet i live elektroniku

Mirror

Equality

Ojizo-sama

Observation

Action

Pilar Miralles: *Music for Masses*, za bas-klarinet i vrpču

Davor Vincze: *Ec(h)otrash*, za klarinet i elektroniku

Wayne Siegel: *Jackdaw*, za bas-klarinet i računalo

Minna Leinonen (1977.) finska je skladateljica. Njezini su radovi inspirirani svakodnevnim pojavama poput finskog okoliša i folklora ili svakodnevnih predmeta i zvukova. Njezinu glazbu izvodili su, između ostalih, Filharmonija BBC-a, Simfonijski orkestar Finskog radija, Filharmonijski orkestar iz Tamperea, ansambli ICE i Zagros, defunensemble, CHANGensemble i Norrbotten NEO. Također je bila uključena u projekte u kojima glazba komunicira s drugim umjetničkim žanrovima poput akrobatike, dokumentarca, videa ili instalacije. Njezina kinetička opera *Alma!* nominirana je za Nordic Council Music Prize 2022. Vanjska je suradnica na Akademiji Sibelius Sveučilišta za umjetnost u Helsinkiju, gdje predaje kompoziciju i pedagogiju te priprema doktorat. Minna Leinonen nova je umjetnička direktorica festivala Tampere Biennale 2024.-2026.

(www.minnaleinonen.com)

„**Pheme** za klarinet i fiksne medije nadahnuta je starogrčkom božicom Famom, čiji je porok bio ogovaranje. Fama je običavala ponavljati ono što je čula - isprva tiho šapćući, a zatim pojačavajući to malo pomalo, dok svi nisu čuli. Glavna ideja u ovom djelu bila je ispitati kako ogovarati uz klarinet. Na početku klarinet i vrpca zajedno šušte unisono sve dok šaputanje ne počne pucati, a trač se pusti na slobodu, povremeno s virtuosnim prskanjem.“ (Minna Leinonen)

Juha T. Koskinen rođen je u Finskoj 1972. Studirao je kompoziciju na Akademiji Sibelius, Nacionalnom konzervatoriju za glazbu i ples u Lyonu te u IRCAM-u u Parizu. Trenutno je gostujući profesor na Sveučilištu umjetnosti Aichi u Japanu. Kao skladatelj, Juha T. Koskinen zanima se za zvuk i koncepte vremena. Stilski se opisuje kao ekspresionist ili postserijalist. Njegova djela proučavaju kontrapunkt vremena i kretanja. Mali motivi teže prerasti u kaleidoskopske varijacije koje upravljaju ukupnim oblikom djela. Koskinenov opus uključuje instrumentalnu i vokalnu glazbu te nekoliko komornih opera. Osobito se zanima za književnost, filozofiju (naročito orijentalnu) i druge grane umjetnosti. (www.jtkoskinen.net)

„**Dream Transmission** peterostavačno je solističko djelo, praizvedeno na Festivalu komorne glazbe u Kuhmou 2019. Tema djela vezana je za mitsko otočko kraljevstvo negdje daleko. Najbolji način putovanja tamo je na krilima sna i glazbe. Svaki od pet stavaka djela posvećen je određenom budističkom božanstvu, predstavljenom pjevanom mantrom i *mudrom* simboličnog položaja ruke. Drugi stavak *Equality* (*Jednakost*) započinje pjesmom japanskih planinskih asketa. Svojevrzni je glazbeni praotac cijelog djela, koje se vraća u kadenci petog stavka. Treći stavak *Ojizo-sama* posvećen je zaštitniku djece Ksitigarbhi bodhisattvi. Njegov glazbeni materijal temelji se na njemačkoj uspavanki *Schlaf, Kindchen, schlaf* (*Spavaj, djetetašče, spavaj*). U četvrtom stavku pojavljuje se bijesni Acala (Fudo Myo-o) kojem ritual vatre Homa spaljuje prepreke na našem putu do prosvjetljenja.“ (Mikko Raasakka)

Pilar Miralles (Almería, 1997.) završila je diplomski studij kompozicije (2019.) i magisterij iz elektroakustičke kompozicije (2020.) u Španjolskoj. Trenutačno završava svoj drugi magistarski studij kompozicije na Akademiji Sibelius Sveučilišta za umjetnost u Helsinkiju. Skladala je za različite ansamble i orkestre u Europi

i SAD-u, stvarajući instrumentalnu i elektroakustičku glazbu i umjetnost zvuka. Osim skladanja, Pilar započinje karijeru spisateljice i teži budućem doktorskom studiju.

O svome djelu, skladateljica je zapisala: „**Music for Masses** (*Glazbe za mase*), za bas-klarinet/b klarinet i vrpcu, napisana je za mase kojima se obraćaju te dugačke reklame, njihove uvjerljive poruke te njihovi inovativni i potpuno novi proizvodi. Pritom, te reklame svoj govor uglavnom upućuju prema masama naših tijela, odvajajući ih od masa naših glava, naše svijesti i posljedične slobode. Znam da želiš probati, novi ti, brzi rezultati, hajde, možeš i ti. Naslovnica partiture nudi prvu poruku: Hej ti! Da, ti. Želiš li nastaviti živjeti u ovom plastičnom društvu? Ja također, tako je prokleta toplo i ugodno.“

Davor Vincze skladatelj je suvremene glazbe i umjetnički direktor Novalis Festivala. Svoj umjetnički fokus Vincze nalazi u meta-stvarnosti i glazbenom mozaiku. Njegova skladateljska strategija *microllage* reciklira glazbeni materijal i traži latentne akustičke prostore - svojstva prisutna, ali uglavnom neistražena u djelima na koja se referira, što često uključuje samoreferencijalnost. U drhtavim, maglovitim teksturama, Vincze istražuje efekt paralakse, preklapajući višestruke perspektive istoga zvuka. Ovim pristupom nastaje meta-stvarnost kao nedefinirani prostor koji izranja iz razlike između brojnih perspektiva. Nakon završenog studija kompozicije u Grazu i Stuttgartu, Vincze je specijalizirao elektroničku glazbu na Ircam-u te završio doktorat na Sveučilištu Stanford u klasi Briana Ferneyhougha i kasnije Patricije Alessandrini. Njegove skladbe izvodili su renomirani međunarodni glazbenici poput ansambala Modern, Recherche i Intercontemporain, Klangforum Wien, Talea, Slagwerk den Haag, JACK, Zafran Ensemble, Secession i No Borders Orchestra, Slovenske i Zagrebačke filharmonije itd., na festivalima kao što su Présences, Impuls, MATA, Manifeste, Darmstadt, MBZ i dr. Vincze je pobjednik natjecanja *NOperas! 2022.* i *Città di Udine 2020.* za najbolje audiovizualno djelo te natjecanja Impuls Festivala 2015. Osvojio je Nagradu Alain Louvier, 2. nagradu na skladateljskom natjecanju u Stuttgartu i 2. nagradu na Natjecanju iz skladanja Pre-Art te su mu dodijeljene brojne potpore za studij i stvaranje novih djela. 2021. godine, Vincze je primio Nagradu Boris Papandopulo te je bio jedan od šest skladatelja odabranih na natjecanju *European Contemporary Composers Orchestra*. Iste godine bio je izabran za umjetničku rezidenciju na Institutu za elektroničku glazbu u Grazu,

kao i u Eksperimentalnom studiju Južnonjemačkog radija. Njegove radove izdaje Maison ONA.

“*Ec(h)otrash* (hrv. *Ek/ho-smeće*) igra je riječi između EKO kao kratice za ekologiju i EHO kao kratice za jeku. Nakon desetljeća nemarnog stvaranja mora smeća, danas je nemoguće pobjeći od činjenice da je ono svuda oko nas te da se njime moramo pozabaviti, kako u praktično-ekološkom smislu, tako i u estetskom. Elektronika nastaje prvo kao snimka igre u proizvodnji šumova, zvukova i ritmova s različitim objektima koje sam kroz tjedan dana skupio u svojim vrećicama za reciklažu. Zatim biva podvrgnuto brojnim manipulacijama impulsnih odgovora, kako bi se dobila jeka u kojoj stanovite karakteristike spektra šuškanja smeća bivaju jasnije istaknute. Solist pristupa na sličan način i traži na svom instrumentu neobične zvukove koji bi se iz perspektive ‘klasične’ glazbe smatrali nepoželjnim, otpadnim nusproduktom muziciranja, a koji se vežu uz elektronički predložak sličnošću boje zvuka i pristupu u nastanku iste. U zajedničkom prekopavanju po otpadnom materijalu, instrument i elektronika nailaze na slučajne melo-ritmičke obrasce koji sa sobom nose jednu neobičnu poetiku, poteklu iz onoga što pod normalno smatramo kao otpadak.” (Davor Vincze)

Wayne Siegel autor je glazbe raznih žanrova, od elektroničke glazbe do orkestralnih djela, od komornih ostvarenja do cjelovečernje znanstvenofantastične opere. Vodeći međunarodni umjetnici, uključujući Kvartet Kronos, Singcircle, Safri Duo i Harryja Sparnaaya, naručivali su njegova djela. Njegova se glazba izvodi diljem Europe, Amerike i Azije. Mnoga njegova djela nalaze se između žanrova, kombinirajući različite kulturne elemente i skladateljske tehnike, obuhvaćajući utjecaje narodne glazbe, rocka i minimalizma. Često koristi računala za interaktivni zvuk i glazbu, dopuštajući izvođačima, plesačima pa čak i vremenu da kontroliraju i vrše utjecaj na njegove skladbe. Wayne Siegel podrijetlom je iz Kalifornije, gdje se inspirirao američkom folk glazbom, bluesom i avangardnim rockom. Studirao je kompoziciju na Sveučilištu u Kaliforniji iz Santa Barbare početkom 1970.-ih. Godine 1974. preselio se u Dansku kako bi studirao kompoziciju kod Pera Nørgårda. Tamo je i ostao, djelujući kao skladatelj, izvođač, istraživač, kustos, promotor i učitelj. Godine 1986. postao je direktor Danskog nacionalnog centra elektroničke glazbe, DIEM. Od 2003. do 2017. radio je kao profesor elektroničke glazbe na Kraljevskoj glazbenoj akademiji u Aarhusu. Godine 2013.

dobio je doživotnu stipendiju danskog Ministarstva kulture za izvanredna umjetnička postignuća, a 2017. imenovan je počasnim profesorom na Kraljevskoj glazbenoj akademiji u Aarhusu.

„**Jackdaw** za bas-klarinet i računalu naručio je Harry Sparnaay uz financijsku potporu Danskog umjetničkog vijeća, a praižvedena je na festivalu Musiana 95 u Danskoj. Čavka je mala europska vrana, a karakter ovog djela, kao i mnogi zvukovi nadahnuti su tom odvažnom, ali pametnom pticom. Budući da imam pitomu, kućnu čavku, bio sam u mogućnosti snimiti pticu pod savršenim uvjetima. Mnogi zvukovi koje reproducira računalno sastoje se od tih snimaka koje obrađuje računalno, kao što su krikovi čavke filtrirani formantom bas-klarineta ili ptičji pozivi rastegnuti na deset puta veću duljinu od izvorne, uz pomoć faznog vokodera. Zvukovi bas-klarineta uzorkovani i obrađeni računalom i računalom kontrolirane obrade uživo, koji mijenjaju zvuk instrumenta tijekom izvedbe, također se koriste. Kako je kompozicija napredovala, moja se slutnja potvrdila: čavka i bas-klarinet su srodni! Djelo je često izvodio Harry Sparnaay u Europi i Južnoj Americi. Dostupne su i inačice za bas-klarinet i vrpču te za bariton-saksofon i vrpču.“ (Wayne Siegel)

~~~~~

Mikko Raasakka klarinetist je slobodnjak koji živi u Helsinkiju, Finska. Posebno je poznat po bavljenju suvremenom glazbom. Aktivna suradnja sa skladateljima dovela ga je do praižvedbi desetaka novih djela, uključujući šest koncerata. Od 2009. Mikko je član defunensemblea, nove glazbene skupine sa sjedištem u Helsinkiju, posvećene izvođenju elektroakustičke glazbe. Uz sve članove obitelji klarineta, Mikko svira EWI (električni puhački instrument) i liru, arhaični finski narodni klarinet. Također svira povijesne klarinete. Mikko je vrstan improvizator, a sudjelovao je u brojnim produkcijama glazbenog kazališta. Kao solist na klarinetu, nastupao je s brojnim finskim orkestrima, kao što su Sinfonia Lahti pod ravnanjem Osmo Vänskää. Nastupao je kao solist i komorni glazbenik u Finskoj, Švedskoj, Danskoj, Islandu, Estoniji, Austriji, Belgiji, Nizozemskoj, Velikoj Britaniji, Rumunjskoj, Rusiji, Ukrajini, Njemačkoj, Francuskoj, Španjolskoj, Kanadi, SAD-u i Australiji. Redovito snima za Finsku radioteleviziju. Njegov prvi solistički CD, *Eliangelis* (2014.), naišao je na oduševljenje kritike. Od 1997. do 2010. bio je solo klarinetist u

Jyväskylä Sinfoniji. Prije i nakon tog razdoblja, surađivao je sa svim profesionalnim orkestrima na području Helsinkija. Mikko Raasakka stekao je doktorat umjetnosti na Akademiji Sibelius 2005. Autor je opsežnog vodiča o suvremenoj tehnici klarineta, *Exploring the clarinet*, koji je 2010. objavila Fennica Gehrman.

SUBOTA, 12. studenoga 2022.

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 09:00

**Razgovor s umjetnicima:
Papandopulo kvartet**

Moderatorica: **Srđana Vrsalović**

Akademija za umjetnost i kulturu Osijek, 10:30

**Promocija albuma *Adalbert Marković:
'Dvije mise'***

**Pjevački zbor Akademije za umjetnost i kulturu u
Osijeku**

**Antoaneta Radočaj-Jerković, dirigentica
Srđana Vrsalović, urednica izdanja**

Izdavač: Cantus d.o.o.

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 12:00

ZAVRŠNI KONCERT MEĐUNARODNE SKLADATELJSKE
RADIONICE

Ansambl Synchronos

Marko Zupan, flauta

Vlatka Peljhan, violina

Jelena Očić, violončelo

Mia Elezović, klavir

Ivana Kuljerić Bilić, udaraljke

Davorin Brozić, dirigent

Mikko Raasakka, klarinet, bas-klarinet

Francesco Filidei, voditelj skladateljske radionice

Ziyi Tao, Helena Skljarov, Sungtae Paek, Anibal Vidal

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 16:00

Papandopulo kvartet

Nikola Fabijanić, sopran-saksofon

Gordan Tudor, alt-saksofon

Goran Jurković, tenor-saksofon

Tomislav Žužak, bariton-saksofon

Alex Mincek, Tihomir Ranogajec, Gordan Tudor,
Tibor Szirovicza*, Jacob ter Veldhuis*

*praizvedba

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 09:00

Razgovor s umjetnicima: Papandopulo kvartet

Moderatorica: **Srđana Vrsalović**

„Najznačajniji i s punim pravom najeksponiraniji domaći komorni sastav“, **Papandopulo kvartet** čine četvorica hrvatskih saksofonista, **Nikola Fabijanić**, sopran-saksofon, **Gordan Tudor**, alt-saksofon, **Goran Jurković**, tenor-saksofon i **Tomislav Žužak**, bariton-saksofon. Njihovi koncerti redovito su praćeni burnim odobravanjem publike i pohvalama kritike. Osobitu važnost kvartet pridaje promicanju suvremene glazbe hrvatskih i inozemnih autora te surađuje s mnogim istaknutim glazbenicima, ansamblima i orkestrima.

Akademija za umjetnost i kulturu Osijek, 10:30

Promocija albuma *Adalbert Marković: 'Dvije mise'*

Pjevački zbor Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku

Antoaneta Radočaj-Jerković, dirigentica

Srđana Vrsalović, urednica izdanja

Izdavač: Cantus d.o.o.

U izdanju Cantusa, 2022. objavljen je CD **Adalbert Marković: 'Dvije mise'** u izvedbi **Pjevačkog zbora Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku**, dirigentice **Antoanete Radočaj-Jerković**, sopranistice **Valentine Fridrich** i orguljaša **Milana Hibšera**.

O djelima istaknutog hrvatskog skladatelja **Adalberta Markovića** (Zagreb, 1929. – 2010.) zabilježenim na tom izdanju, muzikologinja Erika Krpan zapisala je: „Važan dio zborskog dijela Markovićeva opusa sadrži više djela duhovnoga karaktera, među njima čak šest misa: prva je nastala 1955. godine, a posljednja 1990. Duhovni dio Markovićeva opusa pokazuje razvoj temeljnih skladateljevih značajki, osobito dojmljivih u **dvjema misama** koje su sadržajem ovog tonskog zapisa. U Markovićevu skladateljskom slogu sve je jasno, transparentno i odvija se po pravilima naslijeđa, koja autor poštuje i rijetko se upušta u otklone. Marković je držao do formalne preglednosti i jasnog ustroja svojih skladbi, temeljeći tu preglednost ponajvećma na tradicijom naslijeđenim pravilima.“

Pjevački zbor Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku najstariji je i najreprezentativniji umjetnički ansambl akademije. Započeo je s radom 1985. godine osnivanjem sveučilišnog studija Glazbene kulture na Pedagoškom fakultetu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Od 2004. do 2018. godine nastavio je djelovati na Umjetničkoj akademiji, od 2018. do danas djeluje na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Kako kroz povijest, tako i danas Akademski pjevački zbor predstavlja važan dio identiteta Odsjeka

za glazbenu umjetnost te je omiljeno mjesto susreta i umjetničkog djelovanja svih studenata i svih generacija. Dirigent i umjetnički voditelj zbora od osnutka do 2006. godine bio je red. prof. mr. art. Josip Jerković, a od 2006. godine zbor vodi izv. prof. art. dr. sc. Antoaneta Radočaj-Jerković. Do sada je zbor ostvario zavidan broj različitih i značajnih projekata, koji se sastoje od međunarodnih koncertnih turneja i suradnji (Slovenija, Austrija, Mađarska, Srbija, Bosna i Hercegovina, Francuska, Belgija, Nizozemska, Njemačka, Slovačka, Češka, Italija, Kina, Poljska), nastupâ u zajedničkim projektima s drugim ansamblima, osvojenih nagrada na međunarodnim i nacionalnim zborskim natjecanjima, samostalnih koncertnih nastupa, sudjelovanja u opernim, operetnim i dramskim predstavama, snimanja 14 nosača zvuka i drugih projekata. Zbor je razvio suradnju sa značajnim orkestrima, dirigentima i solistima iz Hrvatske, Mađarske i Srbije te osvojio nekoliko vrlo značajnih nagrada: dvije prve nagrade, od kojih jednu za najbolju izvedbu djela hrvatskog autora Hrvatskog društva skladatelja te drugu nagradu na festivalu Cro Patria u Splitu, prvo mjesto i zlatnu medalju na 19. Međunarodnom natjecanju komornih zborova u Pečuhu (Mađarska) te posebnu nagradu za najbolju izvedbu suvremene skladbe, srebrnu medalju na 4. zborskoj olimpijadi u Xiamenu 2006. godine (N. R. Kina), srebrnu medalju na Međunarodnom natjecanju pjevačkih zborova Anton Bruckner u Linzu (Austrija).

Dr. sc. **Antoaneta Radočaj-Jerković**, dirigentica i glazbena pedagoginja, diplomirala je solo pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i Glazbenu kulturu na Pedagoškom fakultetu u Osijeku. Magistrirala je Zborsko dirigiranje na Fakultetu za glazbenu i vizualnu umjetnost Sveučilišta u Pečuhu (Mađarska) te Glazbenu pedagogiju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Doktorirala je s temom iz područja zborne pedagogije na doktorskom studiju pedagogije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Dirigentski se usavršavala u inozemstvu – u Mađarskoj, Njemačkoj i Sjedinjenim Američkim Državama, na prestižnim glazbenim akademijama kao što su Eastman School of Music i Westminster Choir College. Zaposlena je na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, gdje u statusu izvanredne profesorice predaje kolegije iz područja zborne umjetnosti, dirigiranja i glazbene pedagogije te obnaša dužnost prodekanice za nastavu i studente. Ostvarila je brojna koncertna gostovanja u Hrvatskoj, Grčkoj, Italiji, Njemačkoj, Mađarskoj, Poljskoj, Velikoj Britaniji, Austriji, Bosni i Hercegovini, Bugarskoj, Kanadi,

Kini, Švedskoj, Francuskoj, Rusiji, Sjedinjenim Američkim Državama i Australiji. Posebno značajne uspjehe postigla je s Vokalnim ansamblom Brevis, s kojim je 2013. godine nastupila u dvorani Carnegie Hall u New Yorku (SAD), 2016. u Grand Philharmonic Hall te State Academic Capella u Sankt Peterburgu (Rusija) te 2017. godine u Sydney Opera House u Sydneyju (Australija). Za svoj umjetnički rad primila je više od trideset nagrada na nacionalnim i međunarodnim natjecanjima pjevačkih zborova. Dobitnica je javnog priznanja Grb Grada Osijeka za osobit doprinos glazbenoj kulturi i umjetnosti. Snimala je za radio i televiziju te objavila dvanaest nosača zvuka, od kojih se posebno izdvaja posljednji: *Vokalni ansambl Brevis – Zborsko putovanje kroz stoljeća*, u izdanju Croatia Records (2020.). Objavljuje i izlaže radove iz područja glazbene pedagogije i zborskoga pjevanja u zemlji i inozemstvu. Do sada je objavila dvije knjige: *Pjevanje u nastavi glazbe* i *Zborsko pjevanje u odgoju i obrazovanju* te uredila nekoliko zborničkih izdanja. Članica je nacionalnih i međunarodnih žirija na natjecanjima zborne glazbe te redovito održava seminare, predavanja i radionice za voditelje pjevačkih zborova.

ANSAMBL SYNCHRONOS

Marko Zupan, flauta

Vlatka Peljhan, violina

Jelena Očić, violončelo

Mia Elezović, klavir

Ivana Kuljerić Bilić, udaraljke

Davorin Brozić, dirigent

Mikko Raasakka, klarinet, bas-klarinet

Francesco Filidei, voditelj skladateljske radionice

Ziyi Tao: *Dissolve*, za flautu, bas-klarinet, violončelo i klavir

Helena Skljarov: *Mirrors*, za flautu, klarinet, klavir, violinu, violončelo, udaraljke i dirigenta

Sungtae Paek: *Cosmic Light*, za flautu, klarinet, violinu, violončelo, klavir i udaraljke

Anibal Vidal: *Liquidity*, za flautu, klarinet, udaraljke, klavir, violinu i violončelo

Ziyi Tao fasciniran je jezicima i procesom davanja smisla stvarima, on nastoji postati više od skladatelja. Trenutno uči španjolski, a sljedeći su mu na popisu francuski i turski jezik. Posljednje tri godine samostalno uči njemački, a trenutno čita Hegelovu *Fenomenologiju duha*, za koju se nada da će ju dovršiti i razumjeti na zadovoljavajućoj razini unutar sljedećih pet godina. Pod mentorstvom Roberta Beasera, Ziyi je također bio inspiriran brojnim drugim skladateljima, uključujući Beata Furrera, Jona Deaka, Molly Herron, Maxa Grafea i

Reika Füttinga. Surađivao je s nizom istaknutih umjetnika i ansambala koji su izvodili njegova djela, kao što su pijanisti Conrad Tao i Peter Dugan, Ansambl Arxis, kvarteti Kenari i Julius, Trio Isosceles, Hypercube Ensemble, Juilliard Orchestra, Njujorška filharmonija, Pacific Chamber Orchestra i Sanktpeterburška filharmonija. Izvedbama njegovih djela također su dirigirali izvanredni dirigenti, uključujući maestra Thomasa Wilkinsa, Jeffreya Milarskog, Beata Furrera i Fedora Ledneva. Dobitnik je brojnih stipendija i nagrada na uglednim skladateljskim natjecanjima.

„Inspiriran sam *Rješenjem* Bertolta Brechta: njegovim sarkastičnim tonom u kombinaciji s opisom relevantnih i aktualnih pitanja. ***Dissolve*** prikazuje proces dezintegracije, gdje u početku nazubljena glazba postupno gradi trenutak i postaje sve sinkroniziranija, samo da bi se iznenada raspala u komadiće i fragmente, nesposobne da se pokupe i reorganiziraju.“ (Ziyi Tao)

Helena Skljarov (Zagreb, 1993.) diplomirala je muzikologiju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu (2017.) pod mentorstvom profesora Nikše Gliga, s radom na temu analize glazbe 20. stoljeća. Na istoj akademiji 2014. paralelno upisuje studij kompozicije u klasi Berislava Šipuća. 2018. godine dobiva Rektorovu nagradu za skladbu *Pulsar*, praižvedenu u Zagrebu pod ravnanjem maestra Quentina Hindleya. Sudjelovala je na raznim seminarima i surađivala s brojnim renomiranim umjetnicima, poput Irvinea Ardittija, Tristana Muraila, Elene Mendoze, Alexandra Schuberta, Pierrea Jodlowskog, Francesca Filideia itd. Od jeseni 2019. živi i studira u Lyonu u klasi profesora Martina Matalona. U lipnju 2020. odabrana je za rezidentnu skladateljicu na Festivalu d'Aix-en-Provence, gdje je pohađala majstorski tečaj kod Gartha Knoxa i Kaije Saariaho. U lipnju 2020. diplomirala je kompoziciju pod mentorstvom Berislava Šipuća s operom *Nothing. Almost*, za glasove, instrumente i elektroniku, prema tekstovima Daniila Harmsa. 2021. godine žiri ISCM Svjetskih dana nove glazbe odabrao je njenu kompoziciju *Silence* za izvedbu na festivalu u Šangaju i Nanningu. 2022. godine odabrana je za sudjelovanje na festivalu Novalis, na kojemu osvaja i nagradu za najbolju skladbu polaznika majstorskog tečaja za skladatelje. Iste godine bila je rezidencijalna skladateljica Festivala Ljubljana u sklopu projekta *Synergy*. Skladbe joj se izvode u Hrvatskoj i inozemstvu, a trenutno surađuje s raznim festivalima i ansambalima za koje piše narudžbe. Kao muzikologinja, bavi se pisanjem kritika te analiza

koncerata i partitura suvremene glazbe, a 2022. bila je članica žirija Nagrade Orlando na Dubrovačkim ljetnim igrama. Njezin opus trenutno uključuje više od četrdeset skladbi za razne solističke instrumente, veće ili manje komorne sastave, jednu simfoniju i dvije opere. Trenutno ju posebno zanima interdisciplinarna umjetnost, u sklopu koje istražuje odnos između slike i zvuka te u sklopu istog projekta priprema prvu *SoundArt* izložbu. (www.helenaskljarov.com)

„Skladba ***Mirrors***, za flautu, klarinet, klavir, violinu, violu, violončelo i dirigenta nastala je 2021. godine u sklopu seminara na Muzičkom biennalu Zagreb. Ideja skladbe je da sami svirači pokušavaju imitirati svoje vlastito sviranje te od tuda i ovaj naslov - *Mirrors* – odnosno *Zrcala*. Skladba jasno prikazuje i moju generalnu ideju prema komponiranju, a to je da se svirači odvoje od čisto sviračke uloge te da se promatraju doista i kao ljudi koji sviraju instrument, sa svojim glasovima, karakterom i spontanošću. Zbog toga ideja imitacije - odnosno zrcaljenja - nipošto ne mora biti izrazito precizna, već je zamisao da svirači istražuju svoj instrument, zvukovlje koje ih okružuje, ali i same sebe. U ovoj verziji dodana je dionica udaraljki, a izuzeta viola.“ (Helena Skljarov)

Sungtae Paek rođen je u Seulu 1997., a skladati je počeo u dobi od 15 godina. Srednju umjetničku školu završio je s najvišim ocjenama u rodnom gradu. Zatim je studirao kompoziciju na Nacionalnom sveučilištu u Seulu, kod prof. Uzonga Choea, gdje je također diplomirao *cum laude*. Trenutno je na poslijediplomskom studiju na Sveučilištu za glazbu i kazalište Felix Mendelssohn Bartholdy u Leipzigu, kod prof. dr. Fabiena Lévyja. Sudjelovao je na majstorskim tečajevima Chena Zhangyija, Paula Chihare i Joyce Beetuan Koh. Tijekom srednjoškolskih godina osvajao je brojne nagrade na natjecanjima, između ostalih CBS-ovom te na natjecanju crkvene glazbe Agape, s orkestralnim djelom *The Resurrection of the Jesus Christ*. Također je dobio glavnu nagradu na New Army Song Contest 2017., posebnu nagradu na skladateljskom natjecanju Impronta 2019. te treću nagradu na 59. natjecanju Dong-A. Godine 2021. izabran je za finalista na 5. međunarodnom skladateljskom natjecanju Appassionato Ensemble u Italiji. Njegovo komorno djelo *Towards Silence* odabrao je Ansambl TIMF koji ga je potom i praisveo. Njegove ostale skladbe odabrao je projektni tim s Nacionalnog sveučilišta u Seulu Ensemble Studio 2021, nakon čega je surađivao s Triom Catch na radionici. Godine 2019. Seulska zaklada za kulturu

odabrala ga je za skladatelja projekta *Ojakgyo* te mu je praizvedena orkestralna skladba *Chemical Dance*.

O skladbi ***Cosmic Light***, nastaloj 2022., Sungtae Paek piše: „Ova skladba bavi se svjetlom i prostorom. Snažna eksplozija zgusnutih energija, astrofizički koncepti poput velikog praska postali su polazište djela. Ono što sam zamislio u koncepciji djela je: stalna kolizija i superpozicija fragmentiranog vremena i prostora, mješavina tijekom svjetlosti različitih brzina i boja, bjesomučni protok vremena i ljudski glas. Melodija klarineta i harmonija zvuka gudačkih instrumenata na kraju djela donose korejsku tradicionalnu melodiju, *Goreogayo*, koja pjeva o čežnji za prirodom, usamljenosti i tuzi života i želji za novim svijetom.“

Nagrađivani skladatelj **Anibal Vidal** (1991.) živi u Londonu i djeluje na različitim područjima, kao što su koncertna glazba, glazba za medije i multidisciplinarni projekti. Njegova djela fokusirana su na vremenski i postupni angažman procesa. Njegova orkestralna skladba *Gliding Murmuration* dobila je dvostruko priznanje na dodjeli 20. međunarodne nagrade Joan Guinjoan u Barceloni te na Natjecanju iz koncerata na Royal College of Music 2022. Njegova su djela izvodili Filharmonija RCM-a, Komorni orkestar East Anglia, ansambli BCN216, Explore, New Perspective i Echo. Magisterij i diplomu umjetnika iz kompozicije stekao je na Royal College of Music u Londonu, gdje je bio stipendist dobrotvorne zaklade Lennox Hannay, uz potporu posebne nagrade zaklada Robert Anderson i Henry Wood, studirajući kod profesora Kennetha Hesketha i Jonathana Colea. 2022. godine njegovo orkestralno djelo *Deepening into Teal* praizveo je Komorni orkestar East Anglia u Koncertnoj dvorani West Road, u Cambridgeu, pod vodstvom JP-a Jenningsa. 2021. godine izlaže audiovizualnu instalaciju *Sublime s(t)imulations* u suradnji s umjetnicom Carlom Theurer u galeriji Menier, u Londonu. Nadalje, bio je rezidencijalni umjetnik Theatre Centera u Londonu te je također bio odabran za BAFTA Crew 2021. Trenutačno sklada glazbu za buduću Netflixovu seriju *Kromosom 21*.

„***Liquidity*** istražuje postupnu i prirodnu transformaciju glazbenog stanja, dopuštajući procesu odvijanje na organski način, budući da se ansambl tretira kao cjelina koja je organizam u neprestanom razvoju, izbjegavajući vertikalne trenutke. Izveo ju je Ansambl Explore na Royal College of Music, u svibnju 2021.“ (Anibal Vidal)

za svladavanje orkestralnog repertoara za solo flautu. Izdanje je međunarodno priznato i hvaljeno. Redovito surađuje s orkestrima, kao što su: Berliner Symphoniker, Evian Festival Orchestra, Mozart Sinfonietta Salzburg, Neues Kammerorchester Potsdam, Philharmonie der Nationen i ostalima. Kao solist i komorni glazbenik sudjelovao je na mnogim festivalima diljem svijeta. Posebno značajna bila je njegova solistička izvedba skladbe *This war* Eun-Ha Park na koncertu posvećenom Hirošimi u bečkom Musikverein. Sa željom proširivanja flautističkog repertoara premijerno je izveo brojne skladbe mladih slovenskih autora, a uz to sam transkribira i obrađuje za flautu skladbe namijenjene drugim instrumentima. Osnivač je i umjetnički ravnatelj Međunarodnog glazbenog festivala Ursus, a od 2010. predaje na Umjetničkoj akademiji u Splitu.

Vlatka Peljhan diplomirala je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a zatim magistrirala violinu i violu na Visokoj školi za glazbu i ples u Rotterdamu (Nizozemska). Studirala je s eminentnim pedagogima poput Jean-Jacquesa Kantorowa, Cristiana Bora, Andrasa Czifre, Eve Hühn, Asje Kušner i Maje Dešpalj. Solistički je nastupala uz Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske, Puhački orkestar Muzičke akademije i Orkestre HNK u Zagrebu te Osijeku. Pobjednica je Međunarodnog violinističkog natjecanja A. Marcosig u Italiji 1998. Bila je članica Zagrebačkog klavirskog trija (1997.-2002.), s kojim je zabilježila brojne nagrade u Hrvatskoj i inozemstvu te gostovanja na domaćim i međunarodnim festivalima komorne glazbe u Izraelu, Norveškoj, Njemačkoj, Austriji, Sloveniji, Italiji i Nizozemskoj. Bila je članicom Pacific Music Festival Orchestra u Japanu (2003.) i članicom Symphony Orchestra Academy of the Pacific u Kanadi (2004.). Bila je i stalnom članicom Rotterdamskog komornog orkestra i Amsterdamskog simfonijskog orkestra te članicom ansambla Zagrebačkih solista. U ljeto 2014. godine bila je članica Simfonijskog orkestra slavne fondacije Arena di Verona. Bila je dijelom međunarodnih komornih baroknih ansambala Harmonia Antiqua Labacensis i BalkanBaroque Band, s kojima bilježi nastupe u Grčkoj, Sloveniji, Italiji i Francuskoj, a također i komornog ansambla Alisios Camerata s kojim je, uz koncerte u Hrvatskoj, gostovala u Japanu, Kanadi i na Cipru te izdala nosač zvuka s djelima hrvatskih skladatelja pisanih za Alisios Cameratu. Koncertna je majstorica Orkestra Opere HNK u Zagrebu i docentica za komornu glazbu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Mia Elezović diplomirala je i magistrirala klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Zvezdane Bašić. Studij je nastavila na Hochschule für Musik u Beču te na Hochschule für Musik u Frankfurtu u klasi Herberta Seidela. Na poziv japanske vlade 2004./2005. godine boravila je na Showa University u Kawasaki, u sklopu istraživačkog rada na temu suvremenih japanskih skladatelja za klavir. Godine 2009. magistrirala je u programu Contemporary Performance na Manhattan School of Music u New Yorku. Uspješno je nastupala na međunarodnim pijanističkim natjecanjima i primila različite nagrade za uspješno umjetničko djelovanje. Surađivala je s brojnim orkestrima i komornim sastavima u Europi, Japanu i Americi te umjetnicima i dirigentima (K. Ono, P. Dešpalj, P. Rophé, A. Kalajdžić, L. Pfaff, P. Škerjanc, Z. Srzić i dr.). Bila je članica i suradnica mnogih ansambala za suvremenu glazbu poput Španjolskog nacionalnog ansambla za suvremenu glazbu, ECCE ansambla, Le Train Bleu u New Yorku, SAD i Cantus Ansambla, Hrvatska. Bila je gošća radijskih i TV programa u Hrvatskoj i Njemačkoj te mnogih domaćih i inozemnih glazbenih festivala. Djelovala je na brojnim inozemnim glazbenim učilištima (npr. Kyoto University for Music and Arts, Manhattan School of Music, Umjetnička akademija u Splitu), a od 2010. predaje na Conservatoire Royal de Liège u Belgiji i od 2016. na Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

Ivana Kuljerić Bilić međunarodno je priznati virtuoz na marimbi i svestrana udaraljkašica. Redovito nastupa s europskim orkestrima (Simfonijski orkestar Danskog Radija, Filharmonija Witold Lutoslawski, Panonska filharmonija, Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar Dohnanyi, Državni simfonijski orkestar (CSO) iz Ankare itd.) te sudjeluje u komornim, scenskim i *crossover* produkcijama u dvoranama kao što su Merkin Hall u New Yorku, Palacio de las Bellas Artes u Ciudad de Mexico ili Koncertna dvorana Franz Liszt u Budimpešti. Gostuje na međunarodnim festivalima (Musicora Paris, Tempus fugit - Tel Aviv, Dubrovačke ljetne igre...). Ivana održava majstorske tečajeve (Manhattan School of Music, Boston Conservatory, Merton College u Oxfordu, Birmingham Conservatory, Bruckner Universität u Linzu, Mozarteum u Salzburgu) te sudjeluje na marimbističkim festivalima u Europi, Južnoj Americi,

Kini i SAD-u (Keiko Abe Marimba Academy Lausanne, Amsterdam Marimba Weekend 2014., Santa Fe Marimba Festival, Marimba International Festival and Conference u Minneapolisu (SAD), Zeltsman Marimba Festival, PASIC, Festival de marimbistas, Chiapas, Meksiko itd.). Članica je žirija na marimbističkim i udaraljaškim natjecanjima (Salzburg, Stuttgart, Paris, Linz, Temišvar, München...). Godinama djeluje kao solo timpanistica, najprije u orkestru Opere HNK u Zagrebu, a zatim i u Simfonijskom orkestru HRT-a. 2008. utemeljuje Ivana Bilić Marimba Week, godišnji udaraljaški festival pod okriljem Samoborske glazbene jeseni. Od 2019. festival se održava pod nazivom Ivana Summer Percussion Festival. Dobitnica je svih najvažnijih hrvatskih izvođačkih i diskografskih nagrada. Ivana je autorica nekoliko skladbi za udaraljke u izdanju Edition Svitzer, Malletworks i Cantus. U 2017. skladala je nekoliko djela na narudžbu francuskog Konzervatorija u Evreuxu – *Etudes fantasques* - glazbu za suvremeni ples, udaraljke, sintesajzer, električnu gitaru, bas gitaru, električnu harfu, flautu i alt saksofon te *Sunrise* - Koncert za udaraljke i puhači orkestar. Od 2014. intenzivno surađuje s Nikolom Krbanyevitchem u I.N.K. Experiment Duu s kojim nastupa na festivalima u Europi, SAD-u i Kini te ostvaruje projekte s umjetnicima različitih profila. Diplomantica u klasi prof. Igora Lešnika, danas u svojstvu izvanrednog profesora predaje na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Od 2015. je i na rezidenciji pri CRD u Evreuxu u Francuskoj. Ivana je *Marimbaone* umjetnica s vlastitom autorskom linijom palica.

Davorin Brozić svoju profesionalnu glazbenu djelatnost u Zagrebu razvija u dva smjera: kao orkestralni umjetnik radio je u Operi HNK od 2007. do 2019., a pedagoškom djelatnošću bavi se od 2009. kao docent na Muzičkoj akademiji. Do 2007. živio je i radio u Ženevi kao klarinetist u L'Orchestre de chambre de Genève, odnosno u ansamblu za novu glazbu Contrechamps. Posljednjih godina energiju usmjerava ka komornoj glazbi, a tu aktivnost realizira u nekoliko vidova: na koncertnom podiju, organizaciji festivala te u diskografskoj nakladi. Izvedeći djela klasičnoga repertoara nastupa s komornim sastavima u domovini i inozemstvu. Sudjelovao je na festivalima u Italiji, Švicarskoj i Njemačkoj, a s moskovskim kvartetom Dominant održao je koncerte u sklopu njihove hrvatske turneje. Na nekoliko izdanja Muzičkog biennala Zagreb nastupao je s kvartetom Berlinske filharmonije, odnosno kao solist uz ansambl Zeitfluss iz Graza. Za diskografsku kuću Cantus snimio je nosač zvuka *Spiritual Ruždjak*

na kojemu su Ruždjakova komorna djela za klarinet. Osim toga, uz pijanista Srđana Čaldarovića, suosnivač je i realizator Festivala komorne glazbe Diapason u Hrvatskom glazbenom zavodu. Posebno se ističe njegov nastup na Muzičkom biennalu Zagreb 2015. gdje je kao solist uz Simfonijski orkestar HRT-a izveo *D'om le vrai sens*, koncert za klarinet Kaije Saariaho. Uz isti orkestar snimio je 2007. Šulekov Koncert za klarinet za arhivu Hrvatskoga radija. Davorin Brozić odrastao je i školovao se u Karlovcu. Nakon studija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu usavršavao se kao klarinetist u New Yorku i Ženevi, a potom kao dirigent u Sieni i Milanu.

Mikko Raasakka, str. 55

Francesco Filidei, str. 27

Kulturni centar Osijek: Mala dvorana, 16:00

PAPANDOPULO KVARTET

Nikola Fabijanić, sopran-saksofon

Gordan Tudor, alt-saksofon

Goran Jurković, tenor-saksofon

Tomislav Žužak, bariton-saksofon

Alex Mincek: *Karate*, za dva saksofona

Tihomir Ranogajec: *Blast from the Past*, za kvartet saksofona

Gordan Tudor: *Politics (not according to Aristotle)*, za kvartet saksofona, elektroniku i video – praizvedba (narudžba GTO)

Tibor Szirovicza: *Arja's Playbox*, za kvartet saksofona – praizvedba

Jacob ter Veldhuis: *Jesus is Coming*, za kvartet saksofona i *boombox*

Alex Mincek skladatelj je, izvođač i suvoditelj njujorškog Wet Ink Ensembla. Dobitnik je Guggenheimove stipendije, nagrade Alpert i više nagrada Američke akademije umjetnosti i književnosti. Redovito prima narudžbe i nagrade umjetničkih institucija, kao što su Francusko ministarstvo kulture, Nacionalna zaklada za napredak u umjetnosti, ASCAP, Nacionalna zaklada za umjetnost, MATA, Radio France, Barlowova zaklada i Glazbena fondacija Fromm. Mincekova je glazba bila izvođena u dvoranama i na međunarodnim festivalima, uključujući Carnegie Hall, Miller Theatre, Wigmore Hall, Strasbourg Musica, Darmstadt (IMD), Ultrasound Berlin, Festival Archipel Geneve, Contempuls Festival u Pragu i Dane nove glazbe u Ostravi. Surađivao je s ansamblima među kojima su Orpheus Chamber Orchestra, American Composers Orchestra, Filharmonija Janaček, ansambl Reche, Linea, Talea, Dal Niente, Yarn/Wire, Mivos i Kvartet JACK. Mincekovo skladateljsko promišljanje u prvom

redu bavi se stvaranjem glazbenih konteksta u kojima različiti zvučni svjetovi besprijekorno koegzistiraju - od sirovih do visoko profinjenih tonova, od ritmičke vitalnosti do naglog zastoja te od mehaničkog ponavljanja do vijugavog kontinuiteta. Povezivanjem, kombiniranjem i izmjenom naizgled različitih stanja, on pokušava stvoriti osjećaj međusobne povezanosti koji otkriva temeljne kvalitete koherentnosti i jedinstva. Njegova glazba često istražuje nove pristupe mikrotonalnoj harmoniji integrirajući metode koje se često smatraju nekompatibilnima. Minceko glazbeno razmišljanje također se bavi time kako se spoznaja fizičkog oblika, pokreta i boje može koristiti kao model za organiziranje glazbenog zvuka i strukture u odnosu na psihoakustiku i glazbenu percepciju općenito. Mincek je magistrirao na Manhattan School of Music, gdje je studirao kod Nilsa Vigelanda, a doktorirao na Sveučilištu Columbia, gdje je studirao kod Tristana Muraila i Freda Lerdahla.

Nastala između 2001. i 2003. godine za dva tenor-saksofona, skladba **Karate** Alexa Minceka jedan je od brojnih dua koji su proizašli iz skladateljeva ranog razdoblja suradnje s bandom Z's koji čine dva saksofona, dvije gitare i dva seta bubnjeva. Skladba donosi svojevrsno nadmetanje saksofonista iz sastava, Alexa Minceka i Sama Hillmera, pri čemu skladatelj suprotstavlja „(gotovo) unisonu monodiju naspram borbene polifonije.“ Također utjelovljuje skladateljev interes za prevodenje fizičke geste u glazbene oblike. Djelo ima oblik nadmetanja, dok dva saksofonista zrcale pokrete jedan drugoga, ostajući razdvojeni za cijeli korak kroz divlje ponavljajuće geste. Ti napadi borbene zvučne koreografije odvojeni su kvaziimprovizacijom, nakon čega se izvođači „resetiraju“, kruže jedan oko drugog i hvataju zrak prije ponovnog sukoba. Tretirajući dva saksofona kao istodobno ravnopravne i suprotstavljene instrumente, Mincek prikazuje vlastitu zaokupljenost filozofskom i skladateljskom tematikom opreke ponavljanja i razlika. Skladatelj pritom navodi kako nadahnuće vuče iz stvaralaštva postmodernističkog francuskog filozofa Gillesa Deleuzea, koji je u svom djelu *Razlika i ponavljanje* (1968.) zapisao sljedeće: „Čak i najmehaničkija, najbanalnija, najobičnija i najstereotipnija ponavljanja nalaze mjesto u umjetničkim djelima... Što se više naš svakodnevni život čini standardiziranim, stereotipnim i podložnim ubrzanoj reprodukciji materijalnog, tim više umjetnost mora biti ubrizgana u nju kako bi se očitovala ta mala razlika koja se istodobno pojavljuje između ostalih razina ponavljanja pa čak i kako bi dvije krajnosti rezonirale – kao uobičajeni niz potrošnje i instinktivni niz uništenja i

smrti. Umjetnost time povezuje prikaz okrutnosti s prikazom gluposti, a ispod konzumacije otkriva shizofrenično klepetanje čeljusti...”

Tihomir Ranogajec (Osijek, 1990.) po završetku Klasične gimnazije, upisuje studij Glazbene pedagogije na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, koju završava s odličnim uspjehom te ovjenčan Rektorovom i Dekanovom nagradom. Apsolventsku godinu odrađuje u Londonu u okviru programa Erasmus, radeći s organizacijom Sound and Music na razvoju nove glazbe i mladih skladatelja. Dobitnik je nagrade Fonda Rudolf i Margita Matz za poticaj mladih skladatelja 2015. godine. 2020. godine završava preddiplomski studij kompozicije u klasi Davora Bobića na Akademiji za umjetnost i kulturu, Osijek. Pohađao je majstorske tečajeve iz kompozicije kod eminentnih skladatelja - Nine Šenk, Nilsa Vigelanda, Marka Nikodijevića, Genoëla von Liliensterna i Davora Vinczea, dok je tijekom redovnog školovanja surađivao s Davorom Bobićem i Sanjom Drakulić. Djela su mu izvodili Synchronos ansambl, INK experiment duo, Riot ansambl, Airborne extended ansambl, OKTOS ansambl, Papandopulo kvartet, ansambl HNK Osijek itd. S Tamburaškim orkestrom Batorek, kao dirigent održao je uspješne turneje po Francuskoj, Brazilu i Bugarskoj, gdje su izvođena i njegova djela. Zaposlen je na Akademiji za umjetnost i kulturu kao asistent na Odsjeku za instrumentalne studije i kompoziciju s teorijom glazbe. Producent je Novalis festivala suvremene glazbe i član je umjetničkog odbora Hrvatskog tamburaškog saveza.

O skladbi ***Blast from the Past***, Tihomir Ranogajec zapisao je: „Ova skladba nije odraz neke daleke prošlosti niti neko istraživanje zvučnih pejzaža, zvučnih boja ili bilo čega sličnog što je sinonim za suvremenu umjetnost današnjice. Ideja ove skladbe mi se nametnula nakon što sam vidio snimku poznatog koncerta održanog 1991., pod nazivom *Monsters of Rock* u Moskvi, koji je bio prvi veliki koncert na otvorenom (*open air*) rock i metal glazbe u Sovjetskom Savezu. Teško je reći koliko je ljudi došlo na aerodrom Tušino (nedaleko od Moskve) kako bi čuli AC/DC, Metallicu, Panteru i ostatak glazbenika, no procjenjuje se da se radilo o broju od 1 do 1,5 milijuna ljudi. U vrijeme kolapsa SSSR-a, ovaj koncert došao je kao svojevrsni proboj zapadnjačke glazbe ljudima kojima ona nije bila lako dostupna, a uz glazbu dolaze i nove ideje koje traže promjene. Očito je i vlast to prepoznala, čim je Crvena armija poslana kako bi kontrolirala masu ljudi na koncertu, pri čemu dolazi do neobične situacije: preko milijun

ljudi, naoružana Crvena armija s vojnom opremom i helikopterima koji iz visine prate što se događa, a sve to dok na pozornici svira *Enter Sandman*... ili bilo koja druga pjesma koju se te večeri moglo čuti. Ovako bizarna slika sa sirovom energijom koja pršti s pozornice i jakim emocijama iz publike...tako nešto se rijetko vidi. Dakle, da zaključim, moja ideja nije politički se opredijeliti, već prenijeti vlastitu impresiju navedene snimke, odnosno prenijeti dio snažne energije koja se osjetila te noći na montiranoj pozornici jednog aerodroma i emocije koju je publika proživjela.“

Gordan Tudor jedan je od vodećih glazbenika svoje generacije, aktivan kao solist, skladatelj i pedagog. Višestruki je pobjednik državnih i međunarodnih natjecanja saksofonistā i skladateljā te dobitnik najviših umjetničkih te diskografskih nagrada. Nastupao je po čitavoj Europi i Sjevernoj Americi u raznim komornim sastavima (duo, trio, kvartet, solo + elektronika) te kao solist s mnogim orkestrima. Trenutačno vodi međunarodnu klasu saksofona na Umjetničkoj akademiji u Splitu (UMAS), a do 2017. radio je i kao profesor saksofona u GŠ Josipa Hatza u Splitu te kao gostujući profesor – docent saksofona na Muzičkoj akademiji u Novom Sadu (AUNS). Umjetnički je voditelj ansambla za suvremenu glazbu S/UMAS, koji je osnovao pri Umjetničkoj akademiji u Splitu. Školovao se u u Splitu (D. Colić), Zagrebu (D. Sremec), Amsterdamu (A. Bornkamp) i Parizu (C. Delangle). Gordan je alt-saksofonist hvaljenog Papandopulo kvarteta te djeluje u duetu s gitaristom Mislavom Režićem i Triju GIG. Kao reproduktivni umjetnik praisveo je pedesetak skladbi hrvatskih i stranih autora, a kao skladatelj okušao se u raznim žanrovima i kombinacijama instrumenata te su mu skladbe izvedene na svim kontinentima. Ljeto 2011. proveo je na rezidenciji u sklopu Bang on a Can summer festival - Massachusetts Museum of Contemporary Art (North Adams, MA). Gordan je ekskluzivni Selmer Paris i D'Addario Woodwinds Artist.

„Skladba ***Politics (not according to Aristotle)***, za kvartet saksofona, elektroniku i video nastala je u listopadu 2022. Inspirirana je stvarnim komentarima ispod jednog članka na Facebooku. Za traku koja prati kvartet saksofona koristio sam doslovne komentare koje sam tamo pročitao, naravno to nisu bili komentari političkih analitičara nego običnih ljudi ili kako ih u SAD-a zovu - ‘average Joes’. Dok su neki u komentarima iznosili svoja originalna mišljenja, drugi su citirali Trumana, Machiavellija i sl., što me pogotovo oduševilo. Skladba je u

svojoj originalnoj namjeri trebala biti satira današnjeg društva u kojoj svi imaju potrebu komentirati sve, a na kraju se pretvorila u generalni hejt prema politici kao takvoj. Nije mi žao.” (Gordan Tudor)

Tibor Szirovicza diplomirao je kompoziciju i teoriju glazbe u klasi prof. Željka Brkanovića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kompoziciju je usavršavao na seminarima u Szombathelyu (Mađarska) kod prof. Johannes Schöllhorna. Kao skladatelj, surađivao je i na multimedijalnim, filmskim, plesnim i kazališnim projektima (Udruga Plesni solisti, UPPU Puls, Multimedijalna koliba, Zagrebački plesni centar i drugi). Szirovicza je dobitnik nagrade Fonda Rudolf i Margita Matz za mlade skladatelje Hrvatskog društva skladatelja 2011. godine. Kompozicije *Pticopjev*, za flautu i elektroniku, *In between*, za obou, komorni ansambl i elektroniku te *In Circles...*, za gudački kvartet te *Songs for Arja*, financirane su potporama Ministarstva kulture RH u sklopu poticaja hrvatskog suvremenog glazbenog stvaralaštva (2013., 2015., 2016. i 2019. godine). Za kompoziciju *In between*, za obou, komorni ansambl i elektroniku dobio je 2016. godine Nagradu Stjepan Šulek. Redovni je član Hrvatskog društva skladatelja od 2009., a od 2013. godine i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Od 2015. do 2018. godine predaje Vježbe iz kompozicije na Glazbenom učilištu Elly Bašić u Zagrebu. Od svibnja 2016. godine član je Predsjedništva Hrvatskog društva skladatelja. Od 2017. godine Szirovicza je umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji. U sklopu iste, zajedno s pijanisticom Mijom Elezović, pokreće majstorski tečaj suvremene glazbe za glazbenike-instrumentaliste svih akademija u Hrvatskoj (Zagreb, Split, Osijek, Pula), a u suradnji s članovima ponajboljih europskih ansambala za suvremenu glazbu (Klangforum Wien, Ansambl Modern i drugi) te hrvatskim kolegama (Ivana Bilić, Gordan Tudor, Davorin Brozić). Od 2016. vanjski je suradnik - asistent na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Član je komisije za prijam u redovno članstvo Hrvatskog društva skladatelja i jedan od predstavnika skladatelja ozbiljne glazbe u Skupštini predstavnika iste. U 2017. godini ostvaruje suradnju s Ansamblom Modern iz Frankfurta uz praizvedbu skladbe *Synchronicity*, za ansambl na Muzičkom biennalu Zagreb, pod ravnanjem dirigenta Rosena Gergova. Suradnje u 2018. i 2019. godini uključuju izvedbe u Sjedinjenim Američkim Državama (NYC), Singapuru, Poljskoj i Hrvatskoj, a u suradnji s Madeleine Shapiro, Anom Batinicom, Mijom Elezović, Arijanom Gigliani Phillipp i Vidom Veljakom.

Tibor Szivovica o svojoj novoj skladbi: „*Arja's Playbox* za kvartet saksofona kompozicija je inspirirana dječjom slobodnom improvizacijom i igrom pomoću elektroničkih instrumenata u studiju, a posvećena je saksofonskom kvartetu Papandopulo. Izmjene dinamičkih kontrastnih tehnika na saksofonima poput upotrebe zraka, zvukova klapni, *slap* tehnika i drugih provlače se i izmjenjuju kroz kompoziciju u jednom dahu. Svojevrsna igra spontano počinje iz tišine i završava u njoj.”

Nizozemski avant pop skladatelj **JacobTV (Jacob ter Veldhuis, 1951.)** isprva je bio rock glazbenik te studirao kompoziciju i elektroničku glazbu kod Luctora Ponsea i Willema Frederika Bona na Konzervatoriju u Groningenu. Dobio je nizozemsku Nagradu za skladatelje 1980. te postao skladatelj s punim radnim vremenom, koji se ubrzo proslavio melodičnim skladbama, ravno iz srca i sa značajnim efektom. Tisak ga je nazvao „Jeffom Koonsom nove glazbe”, a njegov proboj kao skladatelja ultra-tonalne glazbe dosegao je vrhunac videom *Oratorio Paradiso* prema Danteovoj *Božanstvenoj komediji*. U SAD-u ga zovu JacobTV. Zvuči *cool*, baš kao i njegova glazba, prepuna glatkih zvukova i neobičnih uzoraka vijesti. „Svoju glazbu zapaprim šećerom”, kaže. Ne možete ga optužiti za složenu glazbu, ali neka od njegovih djela toliko su intenzivna da ljude dovede do izbezumljenosti. Ili ih jednostavno očara. Antologija njegova djelovanja objavljena je 2007. na trodnevnom JacobTV festivalu u Whitney Museum of American Art u New Yorku. Jacoba smatraju „odmetnikom” nove glazbe, čiji rad „čini da mnogi hip-hop umjetnici izgledaju staloženo” (Wall Street Journal). Samoproглаšeni „avant pop skladatelj” osvojio je BUMA Classical Award 2016. za najprodavaniji klasični izvozni proizvod iz Nizozemske. Uz *reality* operu *The News* koja se stalno ažurira i izvodi diljem svijeta, njegova baletna glazba mogla se čuti od Moskve do Chicaga. Njegov tzv. *Boombox* repertoar, za instrumente uživo s uzbudljivim zvučnim zapisom koji se temelji na melodiji govora, postao je međunarodno popularan. S oko 1000 svjetskih izvedbi godišnje, JacobTV danas je jedan od najizvođenijih europskih skladatelja.

Prema riječima autora, „skladba *Jesus is Coming* nastala je 2003. godine, na narudžbu FPA Nizozemska, a nadahnuta je traumom 11. rujna i ulogom religije danas te onim što ljudi čine ili ne čine u ime

Boga. Dolazi li Isus doista? Krajnje je vrijeme... Skladba se temelji na zvučnim *biteovima* s ulica New Yorka, poput malog zbora Vojske spasa i ljutitog uličnog evangelista na Times Squareu. *Groove* se temelji na razgovoru dvoje male djece: 18-mjesečnog Welmoeda i dvogodišnjakinje Amber.“

„Najznačajniji i s punim pravom najekspoziraniji domaći komorni sastav“, **Papandopulo kvartet** čine četvorica hrvatskih saksofonista, **Nikola Fabijanić**, sopran-saksofon, **Gordan Tudor**, alt-saksofon, **Goran Jurković**, tenor-saksofon i **Tomislav Žužak**, bariton-saksofon. Njihovi koncerti redovito su praćeni burnim odobravanjem publike i pohvalama kritike. Osobitu važnost kvartet pridaje promicanju suvremene glazbe hrvatskih i inozemnih autora te surađuje s mnogim istaknutim glazbenicima, ansamblima i orkestrima. Godine 2013. objavili su prvi album *Papandopulo* u izdanju Croatia Records, koji je od pet nominacija za nacionalnu diskografsku nagradu, osvojio Porin za najbolju skladbu. Tijekom više godina ovaj album bio je najprodavaniji album klasične glazbe u Hrvatskoj. Kvartet je održao preko 200 koncerata na svim poznatijim festivalima i glazbenim manifestacijama u Hrvatskoj te je redovit gost na pozornicama i festivalima u Italiji, Njemačkoj, Francuskoj, Rumunjskoj, Mađarskoj, Austriji, Sloveniji, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori te Srbiji. 2015. godine kvartet je objavio svoj drugi nosač zvuka *Per quattro*, a 2017. i treći album *Scherzo*, oba u izdanju Croatia Records, kojima je opravdao očekivanja. 2019. godina bila je jedna od najuspješnijih godina za Kvartet Papandopulo. Osim velikog broja koncerata, u lipnju iste godine osvojili su Diplomu Milka Trnina, a nedugo nakon toga osvojili su i prvu nagradu - *Grand Prix* na cijenjenom međunarodnom natjecanju u Berlinu, u konkurenciji od 40 komornih sastava. Uz prvu nagradu u kategoriji profesionalnih komornih sastava, osvojili su i dodatnu nagradu njujorške koncertne agencije Manhattan Concert Artist Award. Kao pobjednici u svojoj kategoriji imali su čast nastupiti u dvorani Berlinske filharmonije. 2021. godine osvajaju Zlatnu medalju u kategoriji komorne glazbe na Vienna International music competition te posebnu nagradu koja se sastoji od objavljivanja *Best of* albuma za Orpheus Classical records. Iste godine osvajaju Nagradu Daniel Marušić, godišnju nagradu

Osorskih glazbenih večeri za najbolji festivalski koncert. Posljednji međunarodni uspjeh kvartet bilježi 2022. godine osvajanjem *Grand Prix*a na Manhattan International Music Competition i koncertnim nastupom u njujorškome Carnegie Hallu. Uz brojne koncertne nastupe, sredinom 2022. godine izašao je, u izdanju Cantusa, i četvrti nosač zvuka Kvarteta Papandopulo pod nazivom *Scene*.

IMPRESSUM

Umjetnički voditelj Glazbene tribine:

Tibor Szirovicza

Nositelj manifestacije:

Hrvatsko društvo skladatelja

Antun Tomislav Šaban, glavni tajnik

Organizacija:

Cantus d.o.o.

Mirjana Matić, direktorica

Luka Hrvoj, producent

Nakladnik:

Cantus d.o.o.

Za nakladnika:

Mirjana Matić, direktorica

Autorica teksta i urednica:

Bojana Plečaš Kalebota

Lektura:

Darija Šćukanec

Likovno oblikovanje:

Bojan Gagić

Tisak:

New Flyer d.o.o.

Zagreb, studeni 2022.

LOKACIJE

Kulturni centar Osijek

Ulica kneza Trpimira 2/A, Osijek

Barutana

Biljska cesta bb, Tvrđavica, Osijek

Konkatedrala sv. Petra i Pavla

Trg Pape Ivana Pavla II 2, Osijek

Dom HV-a "Brigadir Ivan Rebrina"

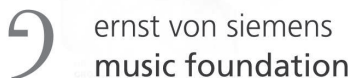
Ulica Dobriše Cesarića 1b, Osijek

AUKOS

Kralja Petra Svačića 1/G, Osijek

With the friendly support of the

Festivalski kafić:

